

1.
2
3
/
/
2
3
/
2
3

1673.

1. Rachelius, Samuel : *De jure arbitratis in genere.*
2. Keyherus, Samuel : *De expugnationibus.*
3. Wedderkopf, Magnus : *De infamia.*

1674

1. Martini, Nicolaus : *De successione principum, aliarumq.
personarum Illustrissimae practica et anomala, qual
est per comparationem.*
2. Martini, Nicolaus : *De praesudiciis.*
3. Rachelius, Samuel : *De revisionibus.*

1675.

1. Fuchs, Johannes : *De solemnibus appellacionis tracta-
tus. Rec. 1705.*
2. Martini, Nicolaus : *De rege temporario*
3. Rachelius, Samuel : *De capitulatione regni Germanici
2 exempl. 1675. 1725.*

1675

4. Rachelius, Samuel: *De jurisprudentia*.
5. Schulze, Bernhardus: *De jure retractus lineari
sen gentilitio*.

1677.

1. Kuehnemann; David: *De beneficio competentiae*

Rec. 1695

2. Martini, Nicolaus: *Decis controversarum juris
positivorum*.
3. Schulze, Bernhardus: *De conditione in debiti*.

DISPUTATIONEM JUREM
DE
JURE ARBITRARIO
IN GENERE,

M. A.
PRAEVIDE
SAMUELE RACHELIO, J. U. D.

Juris Naturae & Gentium in Universis Holste-
rorum Academiis P. P.

Examinandam publice exhibet

CHRISTIANUS VON TISSER,

Holsatus,

RESPONDENS.

A. d. 26. februarii.

In Auditorio Majori.

ELIAS JOHANNES
Lith. Joh. ...
1788

175
 1 / Anker, ...
 5 / ...
 177
 1 / ...
 2 / ...
 3 / ...

1674 3 / 8
DISPUTATIO JURIDICA

De

REVISIONIBUS, 7 // 695 //

Quam,

DEO CLEMENTER ANNUENTE,

In Perillustri ACADEMIA PATRIA,

PRÆSIDE

Viro Nobilissimo, Consultissimo

& Amplissimo,

Dn. SAMUELE RACHELIO,

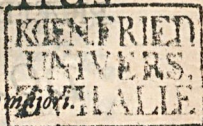
Ucto famigeratissimo, nec non Juris Natu-
ræ & Gentium Professore celeberrimo,

Publico eruditorum examini submittit

FRIDERICUS ADOLPHUS

HANSEN, Slesvicensis,

AUTOR.

Ad diem 3. Junii, horis matutinis, In Auditorio

KILONI,

Imprimebat Joa. h. Reuman. Acad. Typogr.

Anno cis lbc LXXIV.

*SUMME REVERENDO, PERIL-
LUSTRI ATQUE EXCELLENTISSIMO*
DOMINO,
DN. JOHANNI ADOL-
PHO KIELMANNO
A
KIELMANSECK.

SATRUPHOLMII, OPDORFII, CRONSHAGE
ET BUNDSBULLI DOMINO HEREDITARIO,
COLLEGII CANONICORUM APUD HAM-
BURGENSES PRÆPOSITO,
SERENISSIMI CIMBRORUM ET
HOLSATORUM DUCIS REGNANTIS
CONSILIARIO PRIMARIO,
AULÆ CANCELLARIO,
REGIMINIS ET CAMERÆ PRÆSIDI,
PRÆFACTO IN REINBECK, TRITTAU, &
MORKIRCHEN,
DOMINO AC MÆCENATI
SUI MAXIMO,

Felicitatem & longævam vitam!

8
1675

Non solum mea me modestia
monuit, ut tenuitatem ingenii
suo pede ac modulo metirer,
sed etiam penè absterruit, ne
magnum **KIELMANNI** Nomen exi-
guæ huic opellæ præmitterem. Rece-
pi tamen animum, eumq; benè omi-
natâ spe confirmavi, saltem ex argu-
menti dignitate conatus meos aliquam
sive commendationem sive excusatio-
nem mutuari posse. Utramq; sive al-
terutram, si obtinero, magni hoc Fa-
voris erit argumentum, studiorum ad
maturitatem adspirantium grande
præsidium, & incerta spe fortunam
non ambitiosè quærentis solatium.
Accipe ergo, **PÉRILLUS** **DOMINE**,
benignâ fronte has pagellas,
atque æquo animo patere, ut quanta
TUI Nominis est dignitas, tanta **E-
JUS**

*FUS apud me sit veneratio: &, cui
nefas visum est, spem parentum vel
propinquorum fraudare; studiorum
Academicorum specimen Summo no-
strum omnium Patrono, & honorum
Diribitori benevolentissimo, cum nexu
perennaturi obsequii, eidem consecra-
re fas sit.*

**PERILLUSTRIS EXCELL^æ
VESTRÆ**

Dabam Kilonii d. 3. Junii
Anno 1674.

devotissimus cliens

Fridericus Adolphus Hansen.

I. N. D.

PROOEMIUM.

Elix quidem vitæ felicitas, qua vetustissimi mortalium nulla adhuc mala libidine, sine probro, scelere, eòq; sine pœna aut coercionibus agebant, ubi nihil contra morem cuperent, nihil per metum vetabantur: at tamen cum glifcente hominum malitia, exui æqualitas, & pro modestia ac pudore ambitio & vis incedebat, ex malis moribus bonas natas esse Leges, in malis fuit solatium. Quemadmodum verò in Medicina multa existunt medicamenta, quæ ita miscere, ut præsentì conveniant morbo, artis censetur, cum multæ herbæ antequam sciretur, quomodo ad usum essent præparandæ, venenum fuere: ita simile circa Legum interpretationem obvenire, affatim ingenio Jcto constat. Quia autem istæ Leges, humanæ tanquam societatis vincula, pro conservatione justitiæ, communiq; civium utilitate, ad arcendam injuriam, litesq; sopiendas sunt constitutæ, potissimum suum robur & vim in *Judiciis* exerunt; verum cum ex effato politissimi Philosophi nuda tantum sint corpora, quæ vitam & intelligentiam à directore suo mutuari debent, & ipsæ semet explicare nequeant, meritò spectati *Judices*, Legum & justitiæ ministri, quorum religioni eæ exponendæ committuntur, quorum sinceritati

A

ritati

8

575

D
S.
E

ritati præcipua hæc gubernandi instrumenta conceduntur, quorum denique dexteritate litigantium, *Actoris* scilicet & *Rei*, causæ ex voto dirimantur, sunt denominandi. Et licet in hisce optimè constitutis iudicibus omnis sanè sinistra gravandi præsumptio cessare debeat, cum minimè credendum, eos, quos Princeps ob singularem industriam & pietatem, exploratâ eorum fide ac gravitate, ad istius officii magnitudinè adhibuit, aliter pro sapientia, & dignitatis suæ luce esse iudicatos, quàm ipse foret iudicaturus, *arg. l. un. ff. de Offic. Præf. Prætor.* tamen cum teste *Bender. de Revis. actor. in præm. n. 13. & Blum. in process. Camer. tit. ult. n. 2.* divinum potius sit quàm humanum omnibus horis æque sapere, iustum ab injusto discernere, nec unquam ad dextram vel sinistram declinare, evenire nonnunquam solet, ut isti, licet iustitiæ Sacerdotes, ejusdemq; strenui cultores audiant, interdum, vel diversis *Dd.* opinionibus, frequenter etiam facti errore, decepti, à vero aberrant scopo, idcirco, cum nullatenus publicè præsit singulis legum denegari adminicula, *l. un. C. de Sentent. Præf. Prætor.* saluberrima quædam, ad quæ læsi (nequitia enim hominum nihil indulgemus) tanquam ad sacram possint confugere anchoram, introducta sunt remedia. Cum verò modus cujuscunque rei agendæ in iusto consistat ordine, quo prætermisso, nihil ritè peragi queat, & illum jam observare erit necessum. Dispescere itaque hæc remedia, quæ proæmii loco imis quasi labiis delibare sustinui, lubet, quod alia inducant effectum devolutivum, alia etiam suspensivum, alia utrumque: suspenditur vero vel causa, vel executio; ad quam autem classem quodvis remedium sit redigendum, ex lectione sequentium satis innotescit.

§. I. APPELLANDI USUS quàm sit frequens, quamq; necessarius, nemo est, inquit Legislatorum Coriphæus *Ulpianus*,

8
1575, 11

nus, in l. 1. ff. de Appellat. qui nesciat; est autem Appellatio provocatio ad Superiorem judicem, ut sententiam tanquam iniquè ab inferiore judice latam corrigat, & in melius reformet. Jure Justiniano quidem à sententia definitivâ tantum regulariter interponitur, si tamen interlocutoria vim definitivæ habeat, aut damnum contineat irreparabile, licitè appellatur. Multiplices ejus effectus hic recensere nostri instituti non est, notasse sufficit eam modò devolutivum, modò suspensivum, modò utrumque inducere effectum, vid. t. t. ff. C. de Appellat. & text. paral. & qui integros hac de materia scripserunt tractatus,

Sigismund. Scacciam, Nicol. Boen.

Mich. Klerzelium, Joh. Cas. Ruginellum, } de Appellationibus.
Christoph. Besoldum, Petr. Georg. Tholosanū, }
Pet. Corn. Brederodiū, Joh. Ferrar. Montanū, }

jung. qui sparsim hanc materiam exponunt, G. J. A. tit. de Appellat. Nicol. Vigel. M. J. C. part. 1. lib. 2. cap. 27. p. m. 211. seqq. M. J. R. lib. 2. cap. 17. p. m. 425. seqq. Harpr. process. judic. disp. 6. c. 1. 2. 3. seqq. Vincent. Carocc. de Remed. contr. sentent. præjudic. Exc. 44. & interpretes ad hunc titulum ff. passim,

Saxonicum jus, non attento Civili & Camerali jure, jus Canonicum imitatur, & à quocunque gravamine appellationem admittit, Berlich. part. 1. concl. 50. n. 45. seqq. Cöler. p. 2. decis. 269. n. 2. Wesenbec. ad tit. ff. de Appellat. n. 8. Carpz. desin. for. p. 1. c. 12. def. 10. n. ult. & c. 20. d. 12. per tot. Brunnem. P. J. civil. c. 28. n. 6. Exceptionem vid. ap. prælaudatum Dn. Berlich. all. loc. n. 47. Eckolt. ad tit. ff. de Appellat. n. 9.

Ob eminentiam & auctoritatem Cameræ sententiæ ibi late non possunt per appellationis beneficium impugnari, R. I. de anno 1530. §. Dierteil nun. 76. Ordin. Camer. p. 1. t. 51, si tamen aliquis litigantium per sententiam in alio judicio latam

se gravatum credat, tunc in recipiendis appellationibus, modo legitime interponantur, nec juri communi, Sanctionibus Imperii, aut privilegiis Statuum adferantur, Camera haud se difficilem præbet, *O. C. & R. I. passim, vid. Gail. lib. 1. Obs. 119. seqq. & 144. Blum. in Process. Camer. à tit. 43. ad 55. Petr. Demais. in Jus Camer. tit. 24. seqq. Schwarzm. in Observ. Camer. Obs. 174. seqq. & in process. Camer. lib. 1. 2. passim. Rosbach. process. Civil. tit. 73. Mynsinger. in Obs. Cam. cent. 1. obs. 13. 6. 7. 14. 21. & aliis.*

§. II. PROVOCATIONIS vox cum sit æquivoca, ita ut tam genericè, quàm specificè sumi possit, haud rarò cum appellatione promiscuè accipitur. *l. 40. §. 1. ff. de Pact. l. 1. §. 1. l. ult. §. ult. ff. l. 17. l. 30. C. de Appellat. Rubr. C. quand. provoc. non est necess. & c.* Specificè tamen sumpta denotat tantum appellationem extrajudicalem, *c. cum sit Romana s. X. de Appellat.* & est actus per quem auxilium judicis extra ordinem, propter gravamen quod citra sententiam etiam imminet, imploramus, locumq; habet in omni casu, quo judicem adire, ejusdemq; officium pro illatis gravaminibus implorare conceditur, quâ interposita condemnationis extinguitur pronuntiatum, *l. 1. §. f. ff. ad Sc. Turpill. vid. Sigism. Scacc. tr. de Appellat. q. 1. n. 9. seqq. Marant. in spec. aur. tit. de Appellat. n. 6. Bicc. in C. I. A. E. tit. de Appellat. n. 1. Thilemann. de Benign. in decis. Relat. Syntagm. 3. decad. 2. vot. 7. n. 97. & decis. Cam. Imper. Syntagm. 4. decad. 3. vot. 6. n. 3.*

§. III. Quia ob excellentiam & autoritatem quorundam judicum ab illorum pronuntiatibus provocare prohibetur, *l. un. ff. de Offic. Prat. l. un. C. de Sentent. pref. prator. l. 5. & auth. qua supplicatio C. de precib. Imper. offer. & textus plurimi,* in favorem læsæ partis introductum est SUPPLICATIONIS remedium, *dd. text.* Est autem Supplicatio imploratio judicis adversus sententiam, ut revisis actis propter errorem in facto com-

8
1675, 1

commissum, illa in melius reformetur. Debet enim, qui hoc remedio uti desiderat, non de errore juris conquiri, cum non præsumantur errare, qui maximum Legibus patrocinium volunt præstare, *c. licet Romanus 1. de Constit. in 6to. l. 19. C. de Testam.* sed allegare errorem facti, ob quem error juris secutus, *arg. l. 17. ff. de Minor.* Prior autem lata sententia non aliter executioni mandabitur, quam si victrix pars oblata intra decem dies supplicatione, dignam præbuerit fidejussionem tantum restituendi cum legitimis augmentis, quantum fuerit in condemnatione, si legitimam retractatione sententia resolvatur: si verò post decem dies supplicatio porrigatur, executio causæ sine fidejussione procedet, *d. auth. & Nov. 119. cap. 5. vid. Harpr. process. judic. disput. 6. cap. 8. Mindan. de Process. lib. 1. cap. 23. 4. Rebuff. in spec. tract. de Supplicat. Rosbach. proc. civ. tit. 76. Marant. in spec. aur. p. 6. tit. de Appellat. n. 12. seqq. Sigism. Scacc. 17. de Appellat. q. 19. Remed. 3. Bocer. Cl. 6. Disp. 35. Th. 64. C. I. A. tit. de Appell. Th. 17.*

In foro Saxonico, quoniam gravatus ordinaria via procedere potest, per ordin. judic. Appellat. gloriosissimus Saxonie Elector Christianus II. sub tit. **von der Supplication und Revision / & illustrissimus Elector Johan. Georg.** in sua **Proceß und Gerichts-Ordnung / cap. von der Supplication und Revision** 37. remedium supplicationis sustulerunt. *Vid. Berlich. p. 1. concl. 60. n. 25. seqq. Heig. part. 1. q. 10. n. 52. Knich. de jur. & privileg. Duc. Saxon. in ub. jus, cap. 4. Dan. Moller. lib. 1. Semestr. c. 38.* Quamvis Carpzov. prædicta tantum ad illud jus quod in Saxonie Electoratu obtinet, restringat, *vid. ejus process. jur. tit. 17. art. 1. §. 2. n. 16. seqq.*

A sententiis quoque in Camera latis, licet appellatio, uti ex §. 1. apparet, locum habeat nullum, non tamen sustinetur Supplicatio, sed omninò prohibetur, *Ord. Camer. p. 3. t. 51. Magenhorst. ad d. t. Bocer. Cl. 6. Disp. 35. n. 67.*

A 3

§. IV.

D
S.
E

301 §. IV. Supplicationi adfinc est beneficium RECLAMATIONIS. Est autem Reclamatio terminus generalis, & ad eas tantum causas, de quibus de jure non appellatur, refertur, sic ut tanquam genus sub se contineat species has, & Supplicationem & Reductionem. *Bicc. in C. I. A. E. tit. de Appellat. n. 13. Marant. all. loc. n. 11. Francisc. Personal. in tr. de Indic. 46. Tortur. q. 12. n. 24. seqq. Menoch. de A. I. Q. lib. 1. q. 70. n. 23.*

§. V. Est verò REDUCTIO pravi arbitrii ab arbitrato-
re lati ad arbitrium boni viri redactio; & tunc demum lo-
cum habet, si partes ARBITRATORUM pronuntiatas stare
nolunt, *l. 76. ff. pro Soc. ibi q. Dd.* Nam aliàs ARBITRORUM
laudo, non propter autoritatem sententiæ, sed ex conventio-
ne & compromisso, vel etiam pœnæ in compromisso adje-
ctæ, standum est, *l. 11. §. 2. l. 27. §. 2. ff. de Recept. qui l. 40. C. de
Transact. & nulla conceditur appellatio l. 1. C. de Recept.
Arbitr. l. 32. §. 14. ff. cod. l. ult. ff. famil. hercisc. imputet e-
nim sibi qui in tales arbitros compromisit, l. 27. §. 2. ff. de Re-
cept. qui. l. 76. ff. pro Soc.* Prædicta tamen limitantur, si enor-
missima, evidens, & notoria appareat læsio & iniquitas, tunc
enim gravato succurritur, *d. l. 32. §. 14. ff. de Recept. l. 3. C. cod.
arg. l. 36. de V. O. & l. 3. C. de donat. ante nupt.* Idq; tam in foro
Saxonico, quàm in judicio Camerae secundum modum præ-
dictum obtinere, ex subsequentiibus Dd. & Imperii Sanctio-
nibus, quarum brevitatis studio unam tantum inmedium
adduco, *nempe R. I. de anno 1594. §. so wollen und ordnen
wir. 65. verb. es sey dann daß sich die Parthenen de enor-
mißsima læsione beklagen würde, /vincitur.* Si verò ARBITRI
DATI sunt A JUDICE, & ex necessitate juris recepti, tunc
non magis ab illo um arbitrio, quàm ab ipsorum judicium
sententia læso appellare est prohibitum, & ita intellige *l. 9. 10.
pr. ff. qui satisd. cog. jung. l. 23. pr. ff. de Appellat. l. ult. C. de judic.*

Num

8
1695
Num autem petita reductione suspendi debeat executio, vid.
Marant. all. loc. n. 122. ibiq. Dd. Plura ad hanc materiam spe-
tantia vid. apud *Lanfrancum d. Oriano in integro tractatu de*
Arbitr. & Compromiss. *Marc. Anton. Baptist. de S. Blasio tr. de*
Arbitr. Blancum de Compromiss. faciend. & c. Camillum Borellium
de Compromiss. Nicol. Vigel. M. I. C. p. m. 255. seqq. Sigismund. Scac-
ciam tract. de judic. lib. 2. cap. 2. & de Appellat. q. 17. limit. 13. Vin-
cent. Carocc. de Remed. contr. sentent. præjudic. Except. 82. 94. n.
5. seqq. Except. 125. n. 100. seqq. Harpr. process. judic. Disp. 6. cap. 10.
Marant. all. loc. n. 122. seqq. Mantic. de Tacit. & ambig. convent.
lib. 6. tit. 14. Rulant de Commiss. & Commission. p. 3. l. 9. c. 3. & p. 4.
l. 8. c. 2. Carpzovium Jurispr. forens. p. 1. c. 1. d. 13. 15. 16. c. 3. d. 19.
c. 9. d. 20. 21. 22. & in proc. jur. passim. Berlich. p. 1. concl. 4. & concl.
50. n. 15. Rosbach. process. civil. tit. 6. Gail. lib. 1. O. 149. 150. Mynsing.
cent. 4. observ. 68. Frider. Hiltropff. process. judic. p. 1. t. 9. Jacob.
Blum. in process. Camer. p. 1. t. 9. Frider. Fabric. in Corp. jur. Camer.
tit. 18. & 84. Anonymus quidam in Respons. Cameral. Respons. 55.

§. VI. Laudatur etiam à nonnullis RETRACTATIONIS
remedium, quod singularis æquitas fortè commendet. Est
autem secundum Calvinum retractare, quod omiseris re-
petere, mutare, renovare, & cognoscere, & regulariter tunc,
quando æquitatis ratio id svadet, permittitur, *l. 19. pr. ff. l. 6. C.*
de Captiv. & postlim. revers. hinc in præjudicium juris alteri
legitimè quaesiti, locum habet nullum, *l. 10. §. 1. l. 24. pr. ff. Rem*
rat. haber. l. 31. ff. de donat. l. 1. ff. de itin. actus priv. Jung. Dd.
quide hac materia uberius disserunt, *C. 1. A. tit. de Rejudic. 8.*
113. 114. seqq. Aug. Barbof. in Jurispr. Thesaur. lib. 10. c. 55. Cardin.
Tesch. Concl. Pract. concl. 308. 309. Berlich. p. 3. concl. 30. num. 37.
Hartm. Pistor. lib. 3. q. 24. Jason in l. 15. ff. de Usucap. n. 151. sub fine.
Alexand. Consil. 78. n. 41. vol. 5. & consil. 228. n. 3. volum. 6. Plin.
lib. 5. Epistol. 6.

§. VII.

D
S.
E

§. VII. Non desunt qui ob vulgatum illud, **PROTESTATIO CONSERVAT JUS PROTESTANTIS**, l. 34. ff. de Negot. gest. ibiq; Gothofr. junct. text. par. alel. firmissimè sibi pervadent, nuda protestatione sententiam suspendi, nec vires induere rei judicatae: verùm licet praedicta regula praepri-
mis in actibus merè voluntariis, & à sola protestantis arbitrio dependentibus, l. 4. §. 1. quib. mod. pign. vel hypoth. solv. l. 20. §. 1. de A. H. ibiq; Brunne-
mann. n. 6. & 2. in tali quoque facto non quidem in solo protestantis arbitrio consistente, consensu tamen alterius partis confirmato, l. fin. pr. ff. Quasi. Caupon. Strabul. ibiq; Brunne-
mann. n. 2. 3. locum sibi vendicare queat; hoc tamen casu, quia protestatio ista non super eo, quod à partium arbitrio, sed legis determinatione dependet, interponitur, frustratoria erit censenda, & nihil omninò relevat. Praedicta tamen vera sunt, si quis judicis copiam habere queat, secus verò, licitè protestatur, illaq; effectum inducit suspensivum, Berlich. part. 1. concl. 49. n. ult. ibiq; Dd. adde Sigism. Scacciam tr. de Appellat. q. 14. n. 15. vers. nec sufficit.

Hanc protestationis materiam plenè tractant Constantius Roggerius, Marinus de Ve, & Joh. de Agusellis in uno volumine excusi Colon. Agrippinae anno 1589. add. Augustin. Barbof. lib. 14. c. 103. Cardin. Tusch. tom. 6. practicae. concl. 938. voce Protestatio. Carpzov. in defin. forens. p. 1. c. 11. def. 14. con. 19. d. 22. & in process. jur. tit. 17. art. 1. Ruding. cent. 4. obs. 15. Frid. Fabric. in C. 2. C. tit. 47. Rosbach. process. Civil. tit. 35.

§. VIII. Cum durum & periculosum sit sub iudice litigare suspecto, cap. cum inter s. X. de Except. c. quod suspecti is. c. 3. q. 5. cap. accusatores 2. ibid. c. secundo requiris 41. X. de Appellat. & sine omni suspitione lites procedere debeant, l. 47. ff. l. 10. C. de jud. æquitatis & justitiæ ratio, causam à suspecto haud definiendam esse iudice dicitur: saluberrimè itaque à
Justitia-

Justiniano RECUSATIONIS introductum est beneficium,
quo cautum, ut quicumque judicem ex prægnanti quadam
causa, puta, propter inimicitiam, *l. 9. pr. ff. de liber. caus. c. ac-*
cusatores 2. c. 3. q. 5. amicitiam, cap. insinuante 25. X. de Offic. &
potest. judic. deleg. cap. accedens 4. ut lite non contest. cap. postre-
mò 36. X. de Appellat. magnitudinem causæ, l. 32. §. 7. ff. de Recept.
qui arbitr. l. ult. C. ubi caus. stat. ag. deb. & similes, de quibus
Dd. passim, (ita enim Uimmus in process. judic. disert. 1. n. 54.
viginti quatuor, Philipp. Franc. ad c. postremo 36. & cap. pasto-
ratis 53. X. de Appellat. n. 20. seqq. & Marant. all. l. n. 24. quadra-
ginta, Lancellottus in tr. de offic. Prat. in caus. Civilib. sub tit.
de Except. n. 10. seqq. quinquaginta, Bertachin, à Fulv. Pacian.
in elegantissimo de Probat. tract. lib. 2. cap. 45. n. 50. allegatus,
quinquaginta quinque, Stephan. Aufrerius, in nobilissimo de
Recusationibus tractatu, nonaginta tres recusationis causas re-
conatur Carpz. in process. jur. tit. 3. artic. 4. n. 96.) velit recusa-
re, exceptionem hanc seu dilatoriam, ante L. C., l. fin. C. de
Except. l. 52. ff. de Judic. l. 4. C. de Jurisd. omn. judic. imo ante
aliarum exceptionum objectionem, nisi de novo recusatio-
nis quædam supervenerit causa, cap. insinuante 25. X. de Offic.
& potest. jud. deleg. l. 32. §. 14. ff. de Recept. qui arbitr. alleget;
quo legitime facto cognitioni causæ judex superfedere tene-
tur, cap. secundo requiris. X. de Appellat. secus si fecerit, ob su-
spensam & dormitantem Jurisdictionem, processus ipso ju-
re, citra appellationis remedium, erit nullus, arg. l. un. C. si
quacunq. prædit. potest. Vant. tract. de Nullit. tit. de defect.
Jurisd. ordinar. n. 140. & Dd. infra citati. De Recusationis
materia nobilissimum tractatum edidit Stephanus Aufrerius
in 8. jung. M. Nepotem in tractat. de Except. Reor. tit. 3. qui est
de Exceptionibus contra judices, Nicol. Vigel. M. L. C. p. t. l. 2. c. 11.

B

p. m.

D
S.
E

p. m. 154. M. I. R. l. 2. c. 7. p. m. 260. 261. Schneiderwin. in §. 1. Instit. de Action. n. 26. seqq. Fulv. Pacian. de Probat. lib. 2. cap. 45. qui sane egregius est, Cujac. lib. 9. observ. 23. Ruland. d. Commissar. & Commission. p. 1. l. 2. c. 15. Lancellott. de Attentat. p. 2. c. 6. Donell. lib. 17. c. 25. Sigism. Scacciam de judic. lib. 1. c. 66. n. 13. 14. seqq. c. 101. n. 7. 8. seqq. Vincent. Carocc. de Remed. contr. sentent. prajudic. Exc. 120. Andr. Gail. lib. 1. obs. 33. add. Grav. p. 1. concl. 33. & Frider. Fabr. in Repetit. Gail. lib. 1. observ. 33. Mynsing. cent. 3. O. & centur. 4. obs. 59. Brunnemann. ad l. 16. seq. C. de Jud. & in P. I. C. cap. 7. n. 16. seqq. Zanger. de Except. p. 2. cap. 4. Marant. in spec. aur. all. loc. à n. 24. ad 77. Knich. de jur. Saxon. privil. verb. privilegium. c. 2. Rosbach. process. Civil. tit. 6. Frider. Fabric. in C. I. C. tit. 16. Schwanmann. in differ. jur. Civil. & Camer. differ. 43.

§. IX. Ut litigantes idoneum habeant spatium quo se ad judicium præparare possunt, indulta est DILATIO, quæ nihil aliud est, quàm rei in judicio agenda, ad alium diem vel terminum diffusio, l. 2. §. 3. ff. si quis caut. l. 36. ff. de jud. & licet propter l. 7. ff. de Fer. & Dilat. Dd. quidam velint, illam toties quoties inopinatum quid emergit, concedendam esse, regulariter tamen in causis Civilibus una tantum, in Capitalibus verò actori duæ, reo verò tres, causa utrimque cognita, dari possunt, l. ult. d. t. l. 2. C. ut intra cert. temp. quarta verò non aliter, nisi præstitis juris solennitatibus, impetratur, auth. at qui semel, C. de Probat. Nov. 90. cap. 4. cap. in causis 15. cap. significarunt 36. cap. pen. X. de Testib. Pendente autem dilatione judicis officium conquiescit, l. 3. C. de Dilat. De jure Saxonico idem quoque esse receptum, nisi quod juramenti præstatio tertiam etiam petenti dilationem incumbat, ex Ordin. process. judic. tit. 20. §. twir lassen aber auch / praxis & observantia docet. Vigore Ordinationis Camerae p. 3. tit. 16. §. was aber.

aber 6. non tantum prædictæ quatuor dilationes, verum etiam singularum quoq; dilationum prorogatio conceditur: quoniam autem dilationum materia amputanda, *l. 2. pr. C. de temporal. appellat.* per R. D. de anno 1600. §. *Ob wol in unse* res 145. quartæ prorogatio tantum peti debet. Et hoc per R. I. N. de anno 1654. §. *Den punctum probationum betreffend/* so. non tantum legitur confirmatum, sed & tertia non aliter nisi adhibitis iis juris solennitatibus, quæ in concessione olim quartæ requirebantur, indulgetur, *d. §. 50.* Num autem ex verbo hujus §. (de praxi enim & observantia Camerae disputare erubescio,) secundum intentionem & mentem Dn. Jacob. Blumii *in process. Cameral. tit. 73. n. 59.* Guilielm. Roding. *in Pandect. Cameral. lib. 3. t. 27. in fin.* Joh. Brunnemann. *ad l. 7. ff. de Fer. & Dilat. n. fin.* quorum scripta aliàs summa veneratione prosequor, abrogatio quartæ dilationis simpliciter facta colligi possit, quod haud affirmare ausim, doctiorum arbitrio relinquo. De dilationum materia confer. *Roland. de Commiss. & Commission. p. 1. l. 2. c. 7. 8. 9. 10.* *Sigismund. Scacc. de judic. lib. 2. cap. 3. & 4.* *Harprecht. process. judic. disp. 2. c. 6.* *Bocer. Cl. 6. Disp. 15.* *Donell. lib. 24. c. 6. ibiq; Hilliger. Nicol. Vigel. M. I. C. p. m. 152. seqq. M. I. R. p. m. 256. seqq. Carpzov. process. jur. tit. 13. artic. 1. n. 156. seqq. Fubv. Pacian. de Probat. lib. 1. c. 32. n. 28. seqq. Petr. Denais. in jus Cameral. tit. 123. Roding. cent. 2. observat. 32. Schwanmann. process. Cameral. lib. 1. c. 46. n. 38. seqq. Guilielm. Roding. all. loc. jung. tit. 15. & tit. 27. in f.*

S. X. Et si negotiorum merita adsertione panduntur, *l. fin. C. si per vim vel al. mod.* tamen judicantem ordinem rerum plena inquisitione discutere, & cuncta rimari oportet, *l. 9. C. de judic. cap. judicantem 11. c. 30. q. 5.* si itaque multijugæ & sinuolæ quæstionis incidat disceptatio, multa; & anxia cura, & circumspicientia indigens, ne in re tanti mo-

mēti offendat, Relationē prēmiffa superioris consulat scientiam & mansuetudinem, *l. 1. & t. t. C. de Relat. l. 9. C. de judic. l. 2. C. de Offic. Vicar. Nov. 82. c. 14. Nov. 113. c. 1. Nov. 115. c. 1.* Est autem RELATIO causæ dubiæ ab inferiore ad superiorem remissio, ut is pro sua prudentia, quid in proposito casu fieri velit, rescribat, *Perez. ad tit. de Relat. n. 1.* Quoniam verò permultum utriusque litigatoris interest relationem rectè formari, iudex quotiescunque se ad Imperialem tranquillitatem relaturum pollicetur, Consultationis sive Relationis exemplum illicò edi apud acta jubeat; ut si cui relatio minus plena, vel contraria videatur, is refutatorias preces apud acta offerat, quas iudex actis relationisq; serie adjuncta, superiori transmittere, ejusve rescriptum, quod finem negotio imponit, expectare cogitur, *d. l. 1. l. ult. C. h. t.* Et quod hoc tam in causa Civili quàm Criminali obtineat, modo tamen in puncto juris altioris fortè indaginis dubium existat, ex citato textu *junct. l. 2. C. d. t.* evincitur. Transmissa autem relatione iudex officio suo supersedere cogitur, *l. 1. C. de Relat. l. 13. C. de Appellat. & passim.* Jure Novissimo verò constitutum, quod causa perfectè examinata, iudex proprio Marte quod sibi iustum legitimumq; videtur decernere, & si partes cessaverint, executioni sententiam demandare debeat, *Novell. 125. c. un. Auth. Novo jure C. de Relat.* Quod tamen de jure Canonico, per *c. intimasti 63. X. de Appellat.* & de moribus, tum Cameræ, tum aliorum locorum, prædictus relationum usus in suo adhuc sit vigore affirmare nihil dubito.

Videatur *Marant. all. loc. n. 7. seqq. Sigismund. Scacc. de Appellat. q. 10. limit. 1. n. 30. seqq. Harpr. process. judic. disp. 5. c. 5. 8. Vigel. M. I. C. lib. 2. c. 26. Gudal. de jur. novissim. lib. 4. c. 120. Frider. Hiltropff. process. judic. part. 3. tit. 31. Magenhorsf. in sent. observat. obs. 20.*

8
1695
§. XI. Relationi similis est CONSULTATIO, cum Imperator, Proconsul, Præses, vel Jurisperitus, Magistratui, aut Procuratori consulenti, & de jure dubitanti respondent, *l. 11. §. 2. ff. de Minor. l. 11. de Decur. l. 6. §. 2. de Offic. Procons. l. 69. §. 1. de judic. l. 48. de jur. fisc. jung. textus quosdam in §. precedenti citatos.* Quoniam verò Consultatio & Relatio non tantum promiscuè in jure sumuntur, verum etiam in multis inter se conveniunt, differentias tamen harum requisituro non denegabo. Observa tamen utiliter, quod si quis acta ventilata ad Camerales judices transmittat, ut secundum ea sententiam concipiant & remittant, illos talia haud acceptare, Judices enim, non Consultores esse debent, *Ord. Camer. p. 1. t. 13. §. Die Besizer sollen. 4.*

Inspiciatur de Consultationis materia *Donell. lib. 28. c. 7. Brunne mann. in P. J. C. cap. 27. n. 5. seqq. & cap. 25. n. 8. 9. C. I. A. tit. de Appellat. n. ult. Mynsing. centur. 5. obs. 2. Hiltropff. process. judic. part. 3. tit. 32.* Evolve quoque Dd. qui de Transmissione Actorum scripserunt, quorum in numero habetur Henricus Rennemann. qui totam illam materiam excutit, ubi quidem labentem Schraderum excusat, Berlichium autem graviter perstringit. Plures de hac materia Scriptores facili negotio adderem, nisi id pagellarum angustia prohiberet.

§. XII. Inter nobiliora juris remedia suspensiva meritò & omninò refertur RESTITUTIO IN INTEGRUM, quæ est remedium extraordinarium, per quod contra sententiam læsis succurritur, *l. 16. ff. de Minor. l. 7. ff. de in integr. restit.* Quemadmodum verò Restitutio petitur propter læsionem iniquè factam; ita ejus, à quo illa petitur, officium est, cognoscere causas, propter quas forte quis iniquè læsus censeri possit: quæ vel sunt speciales, vel generali Equitatis periodo complexæ sunt. *l. 1. ff. ex quib. caus. maj. l. 3. ff. de restitut. in int.*

Postulata autem restitutione omnia in suo statu esse debere, donec res finiatur perspicui juris est, *l. un. C. in integr. restit. postul. ne quid nov. fiat.* vis enim petita restitutionis est, ut negotii vires suspendat, *l. 32. C. de Transact. l. 21. ff. de autor. & consens. tut. vel curat.* Quamvis autem nonnulli contra hæc a ixiè quædam disputent, *veluti Carpzovius lib. 2. Respons. tit. 9. Respons. 94. & Process. jur. tit. 19. artic. 4. §. 3. in q. definit. forens. p. 1. c. 26. d. 22.* Itè *Matth. Cöler in process. executiv. p. 4. c. 1. n. 170. c. 2. n. 34. 35. & alii,* quorum sententia in jure Canonico *per capit. suscitata 6. X. de Restit. in integr.* comprobata quodammo- do videtur; Camera tamen hoc jure utitur, ut petitiõ Resti- tutionis executionem per se, modo non calumniosè, malitiosè, nec ex causis jam antea in judicio propositis & deductis, aut aliàs irrevealantibus petatur, suspendat. *Ord. Cam. part. 3. tit. 52.*

De hac Restitutionis in integrum materia ex asse scripse- runt *Johann. Mauritius, Francisc. de Caldas, Sfort. Odd. & Ro- bert. Lancellott. qui jam olim uno volumine Francosurti sunt ex- cusi: edidit quoque elegantem tractatum de Restit. in integr. in- dulta minoribus, & his, qui in jure Civili illis equiparantur, Cas- spar. Manzjus. jung. Nicol. Vigel. in M. I. C. lib. 25. c. 1. M. I. R. lib. 5. c. 13. Marant. all. loc. n. 77. seqq. Fabrum in Cod. lib. 2. t. 9. seqq. Vincent. Carocc. d. tr. Exc. 48. Donell. Enucl. lib. 21. c. 4. 5. seqq. Anton. Jessaur. decis. 181. Didac. Covarr. practic. quest. cap. 25. n. 7. Menoch. de Adipisc. poss. Remed. 4. n. 910. 911. seqq. Sigism. Scacc. de Appellat. q. 19. Remed. 2. quem omninò vide. & de judic. lib. 1. c. 97. n. 136. Berlich. p. 1. concl. 84. n. 55. ibiq. Dd. Brunnemann. in P. J. C. cap. 28. n. 129. Zanger. de Except. p. 3. c. 26. n. 64. Gail. lib. 1. Obs. 143. ibiq. Grav. Rosbach. in P. C. tit. ult. n. ult. Mynsing. cent. 1. obs. 48. cent. 6. obs. 80. Schwannmann. Process. Camer. lib. 1. c. 74. Blum. process. Camer. tit. 57. & tit. penult. Fabric. in C. I. C. cap. 90. p. m.*

p. m. 1323. Petr. Denais. in jur. Camer. tit. 270. Guilielm. Roding. in
Pand. Camer. lib. 3. tit. 60. Thilemann. d. Benign. in decis. Camer.
Imper. Synragm. 4. decad. 1. vot. 6. & decad. 3. vot. 7. n. 56. seqq.

8
1825
§. XIII. Sequitur remedium NULLITATIS, qua vo-
ce, etsi teste Vantio, veteres LL. conditores in jure ff. & C. usi
non fuerunt, verbis tamen æquipollentibus sæpius illud ex-
primunt, describi potest, quod sit commune auxilium, & ve-
ra oppressorum defensio, ad irritandum actum, de quo qua-
ratur, ob publicam utilitatem introducta, t. t. ff. qua sentent.
sin. appellat. t. t. C. quando prov. non est necess. & text. paral. O-
ratur quidem ex variis causis, suis locis explicandis, nos tan-
tum notare volumus, sententiæ nullitates tribus potissimum
ex causis, vel ratione personarum in judicio versantium, vel
ratione processus seu ordinis, vel denique ratione sui ipsius
provenire. De jure Justiniano exceptionem nullitatis in-
distinctè sententiæ impedire executionem defendere lubet,
ob l. ult. C. si ex fals. instrum. junct. l. 4. §. 6. ff. de Re judic. & ibi
Bart. & Zas. quamvis de jure moderno à generali, & com-
muni Dd. calculo approbata, nec non in foro Saxonico, & Ca-
mera fundata distinctione, num scilicet nullitas evidens &
notoria sit, an verò altiorem indaginem & probationem re-
quirat, non sit recedendum. Notanter observes velim, com-
munem Dd. & in Camera olim receptam opinionem, nulli-
tatem nimirum etiam sanabilem ad 30. usque annos posse
deduci, per N. I. R. de anno 1654. §. Indem auch nunmehr 121.
esse abrogatam, appellationumq; fatalia in nullitate istâ in-
terponenda quoque observanda.

Plura ad hanc materiam pertinentia collige ex Sebast. Vantio
in integro suo tractatu de Nullitatibus processuum ac sententia-
rum, adde Harpr. process. judic. disp. 5. c. 4. Bocer. Cl. 6. Disput. 33.
Vigel. M. I. R. lib. 2. c. 27. p. m. 451. Donell. Enucl. lib. 27. c. 6. Si-
gismund.

D
S
E

gismund. Scacc. de Appell. q. 17. limit. 19. & q. 19. Remed. 1. Didac. Covarruv. practic. quest. c. 24. n. 6. 7. C. I. A. tit. de Rejudic. §. 106. Carpzov. in Respons. Jur. Elector. lib. 2. t. 9. Resp. 100. & lib. 3. t. 10. Resp. 98. & in defn. forens. p. 1. c. 26. d. 21. 22. in q. proff. jur. tit. 19. art. 3. & 4. Brunnemann. in P. J. C. cap. 28. n. 108. seqq. Berlich. p. 1. concl. 61. Rosbach. process. civ. tit. 172. Jacob. Blum. in process. Camer. tit. 56. Hiltropff. process. judic. p. 4. t. 17. Roding. in Pandect. Camer. lib. 1. tit. 21. & 33. Philippus Tenmenagel de decern. process. Cl. 4. c. 8. §. 10. Julian. Magenhorst ad O. C. p. 3. tit. 34. Petr. Denais. in Jur. Cameral. cap. 199.

§. XIV. Sententiam contra jus Constitutionis latam, ipso jure esse nullam, ex §. precedenti liquidò constat: si autem contra jus partium fuerit pronuntiatum, illudq; publicata sententia elucescat, indultum iis est SYNDICATUS judicium, quo sententiam per dolum, corruptionem, aut affectum judicum latam impugnare, ipsumq; judicem convenire possunt, *R. I. de anno 1532. §. Und damit unser. 17. Ordin. Camer. part. 3. tit. 53. §. Ob sich aber. 6. & §. Wo aber einige Parthen vermeint. ult. R. I. de anno 1570. §. Aus besondern ansehnlichen Ursachen. 102. & de anno 1654. §. Mehrermehles. 157.* Veteres quidem LL. antisites, quantum ego novi, Syndicatus voce haud utebantur, succumbentes tamen in effectu eodem jure gaudebant: Judex enim vel dolo malo, ob evidentem gratiam, inimicitiam, aut sordes, sententiam dicebat, vel per imperitiam judicabat: priori casu, parti læsa veram litis æstimationem præstare cogebatur, *l. 15. §. 1. ff. de judic. nec tantum æstimationis dispendio, sed etiam litis discrimine tenebatur, l. fin. C. de pœn. judic. qui mal. judic. deposito licet officio, t. t. C. ut omnes judic. Nov. s. c. 9.* etiamsi antea non fuerit appellatum, quoniam talis sententia quoad judicem nunquam transit in rem judicatam: posteriori casu, in quan-

quantum de ea re æquum religioni judicantis videbatur, poe-
nam sustinebat, *pr. Instit. de Obligat. qua quas. ex delict. l. ult. ff.*
si judex litem suam feciss. dic. d. l. 15. pr. ff. de judic. Et quamvis
Dn. Brunneimannus venerandæ & piæ memoriæ *ad d. l. 15. ff.*
de judic. n. 7. seqq. postremum membrum hodiè omninò
cessare velit, tamen Ordinat. Camer. *p. 3. tit. 53. §. Obsich a-*
ber. 6. & R. I. N. de anno 1654. §. Wann sich auch. 109. con-
trarium syadent. Causa ex qua judicium hoc intentari po-
test, est, uti dixi, dolus judicis, si fortè muneribus corruptus,
pretio vel prece conductus, favore aut odio adductus, ini-
quam profert sententiam, *d. O. C. p. 3. t. 53. §. 6. & ult. & sum-*
matim si non ex justitia, sed ex affectu judicat, d. R. I. N. de an-
no 1654. §. Mehrermeldes. 157. Executionem per institu-
tum Syndicatus judicium non suspendi, constat, *ex R. I. de an-*
no 1532. §. Und damit unser Cammer: Richter. 17. verb.
Doch daß nichts desto weniger mit Execution der gespro-
chenē Urtheil am Cammer:Gericht vollnfahren/und pro-
cediret werde. Num autem juri huic per O. C. & seqq. Im-
perii Recess. sit derogatum, illudq; iterum jure novissimo in
R. I. de anno 1654. immutatum, in progressu à nobis expendit-
tur. Consultantur *Bender. de Revis. Actor. Concl. 20. n. 40. seqq.*
Guilielm. Roding. in Pand. Camer. lib. 3. t. 62. Notanter adde-
re lubet, quod cum judicium hoc admodum sit periculosum
remedium, nec insuper temerè scrupulosis inquisitionibus
justitiæ sacerdotes, qui boni & innocentis viri officio fungi
præsumuntur, sint calumniandi, ad illud non facile esse pro-
filiendum.

Tractant hanc materiam absolutissimè, *Paris de Puteo,*
Augustin. Dulcet. Amodaus Justin. Cataldinus de Boncompagnis.
Angelus de Perusio. Anton. Rondinellus. Sparsum eam pertrin-
gunt, *Petr. Barbos, ad l. 15. ff. de Jud. Donell. Enucl. lib. 28. c. 2.*
C *Sigism.*

Sigism. Scacc. de Appell. q. 19. Remed. 4. Matth. Stephani de Jurisd. lib. 2. p. 1. c. 3. membr. 1. n. 26. 27. seqq. Grævius lib. 1. concl. 153. Gail. lib. 1. obs. 153. Brunnemann. ad d. l. 15. ff. de judic. & in P. I. C. cap. 28. n. ult. Hiltropff. process. judic. p. 4. t. 16. n. 17. seqq. Boccr. Cl. 6. disp. 35. n. ult. Blum. in process. Camer. tit. 70. in pr. & fin. Christoph. Swanmann. in different. Jur. Civ. & Camer. different. 54. Joh. Wolffgang. Textor. in disput. ad N. R. I. disp. 13. §. 53. seqq. Martin. Rumel. ad A. B. Caroli IV. part. 2. dissert. 2. §. 32. cum additione uberrima. De barattaria, seu concussionem judicis, quod quæ incidenter nonnulli allegati Dd. agunt jung. t. t. C. de pæn. judic. qui mal. judic. Nov. 124. c. 2.

§. XV. Speciale juris Saxonici remedium est LEUTERATIO, quæ est causæ coram eodem judice tractatio, ut is litigantibus hinc inde auditis, juribusq; eorum perpensis, iterata vice super eâ pronuntiet. Quoniam autem beneficium leutationis saluberrimum, ad similitudinem cæterorum antea expositorum, nequaquam ad abusum, & malitiosam litis protractionem trahendum, iis tantum qui iniqua gravati sunt sententia per illud subvenitur, qui tamen non tantum à definitiva, sed & interlocutoria, imo post tres conformes sententias licitè illud interponere possunt: quo legitimè factò, à rei judicatæ viribus suspenditur sententia.

Plura ad Leutationis remedium quæ faciunt, vide apud Saxonici juris Scriptores, quos inter omninò Berlich. part. 1. concl. 34. Carpzov. in Jurispr. forens. p. 1. const. 19. per tot. in process. jur. tit. 17. per tot. & in Respons. Elector. passim. Brunnemann. process. jur. civil. cap. 28. n. 124. seqq. Tenber. in suo process. cap. 25. Petr. Terminæ. process. c. 220. Volckmann. de art. Notar. lib. 2. t. B. Gilhaus. in arbor. sua indic. p. 7. c. 8.

OBER- vel SUPERLEUTERATIONES quid sint, ubi, & in quibus causis obtineant, quemq; inducant effectum, vide apud

apud prælaudatum *Dn. Berlich. p. 1. c. 34. n. 48. seqq. & Carpzov.*
in process. jur. tit. 17. artic. 5. per tot.

8
1575
S. XVI. Quia Oberleutationes nihil aliud sunt, quam Actorum Revisiones; ordinis & instituti ratio nunc præsentis remedii explicationem exigit. Et licet tum propter summam præsentis materiæ difficultatem, tum quoque propter maximorum & excellentissimorum Jctorum scripta, quibus illi hanc ipsam materiam exactè enodare adlaborarunt, ne Soli lucernam præferre, terunciumq; Cræsi argento addere videar, me huic oneri impari omninò confitear; tamen si de illustri hac materia, succincta quadam brevitate, ea, quæ in ipsis obtinent rerum argumentis, exercitii Academici gratia, in hac Alma Patria Disquisitioni publicæ submittam, candidis rerum Censoribus satisfecisse confido. Quæ spe fretus, implorato divini Numinis auxilio, pensum quod intendo, sine ulteriori aggredior mora.

DE REVISIONE IN GENERE EJUSQUE DEFINITIONE.

S. XVII.

Auspicaturus nobilissimam juxta ac utilissimam Revisionis materiam, exemplo maximorum Jctorum, pauca de ipsa voce præmonere, lubet. Revisere & Revidere est propriè rem semel visam iterum revidere, & sic denuo videre, *Cardin. Tusch. practic. conclus. jur. concl. 313. num. 1.* Sicut Reficere, est denuò facere, *l. 1. §. 5. ff. de Riv.* Reformare, novam formam dare, *Tusch. d. l. n. 11.* & eò fermè tendit quod *Gail. lib. 1. observ. 154. n. 2.* & *Rüding. cent. 4. obs. 34. n. 2.* habent, qui Revidere esse dicunt, ex iisdem actis iterum judicare. Dicitur igitur Revisio à revidendo, quod acta singulari diligentia

tia sint revidenda, *Rutger Ruland. de Commissar. & Commiss. p. 1. c. 21. n. 3.* unde Revisores à revidendis actis dicti, *Matth. Stephan. de Jurisdic. lib. 2. p. 1. c. 3. m. 1. n. 7.*

§. XVIII. Revisionem non uno modo Dd. describunt. Nos cum Bendero, Bocero, & aliis, dicimus, eam esse remedium extraordinarium, quo in summis Tribunalibus, per sententiam læsis, ex quadam benignitate, per Commissarios Imperatoris, & Statuum Imperii ad id deputatos, succurritur.

§. XIX. Diximus Revisionem esse remedium extraordinarium, & rectè. Cum enim contra regulas juris communis & ordinarii, supremi judicis sententiæ acquiescendum sit, *R. I. de anno 1530. §. Diereit nun. 76. O. C. p. 3. t. 51.* ex speciali summa Majestatis concessione, benignitate & indulgentia, & ita in subsidium remedii ordinarii sit introductum, insuperq; non omnibus personis, omnesq; ob causas indistinctè indulgeatur, ordinarium remedium nequaquam dici potest. Cætera definitionis membra ex subsequentiis satis clara erunt.

DE REVISIONIS DIVISIONE.

§. XX. Sunt autem Revisiones aliæ, quæ contra sententias supremorum Imperii Tribunalium, aliæ, quæ contra sententias in Principum & Statuum judiciis promulgatas interponuntur. Revisiones prioris generis tam contra sententias inclyti judicii Cameralis, quas in Ordinarias & Extraordinarias dispefcimus, *R. I. X. de anno 1654. §. Damit dann auch. 130. §. Nachdem nun. 132.* quàm Consilii Imperialis Aulici introducuntur. Quamvis si distinctè, & de propriè dicta Revisione, loqui velimus, in Aula Cæsarea non Revisionis, sed Supplicationis remedium loco Revisionis Cameralis sit receptum: *Instrument. Pac. artic. V. §. Quoad processum. 54.* Et

8
1575
Et licet Supplicatio in effectu sit quædam actorum revisio,
auth. quæ supplicatio. C. de precib. Imper. offer. diversa tamen a-
liàs, uti dixi, hæc esse remedia tum ex Ordinat. Camer. part. 3.
tit. 51. tum ex Instr. Pac. d. art. V. §. 54. satis superq; apparet,
verba enim satis sunt clara: *Loco Revisionis in Camera usitata,*
licitum esto gravatæ parti à sententia in Judicio Aulico lata ad
Cæsaream Majestatem supplicare, ut acta judicialia denuò adhi-
bitis aliis gravati negotii paribus, neutriq; partium addictis ex
utraq; religione æquali numero Consiliariis, & qui concipiendæ
& ferendæ priori sententiæ non interfuerint, aut certè Referen-
tium & Correferentium partes non sustinuerint revideantur, li-
berumq; sit suæ Majestati in causis majoribus, & unde tumultus
in Imperio timeri possent, insuper etiam quorundam utriusq; Re-
ligionis Electorum & Principum sententias & vota requirere.
Unde satis colligi potest, Revisione quoad sua formalia con-
siderata, quatenus nimirum Moguntino notificanda, fatale
denunciandi Revisionem observandum, Revisores Statuum
adhibendi, Sportulæ deponendæ &c. satis à Supplicatione
differre. Videatur Dn. Ericus Mauritius, Professor olim in hac
celeberrima Academia longè famigeratissimus, hoc tempore Ca-
meræ Imperialis Adressor gravissimus, in Exercitat. Jur. Public.
de Judicio Aulico, vom Kånserl. Reichs Hoff-Rath. b. 25.
Guilielm. Roding. in Pandect. Cameral. lib. 3. tit. 61. p. m. 1010. Jo-
hann. Wolfgang. Textor. in Disputat. ad R.I.N. Disput. 13. d. 11. 12.
licet quoad effectum & rem ipsam difficile ab ea internosci
queat, Reichs Hoff-Raths Ordn. de 20. 1614. tit. V. Capitulat.
Augustissim. Imperator. Leopoldi art. 42. ubi expressè Supplica-
tionis remedium Revisionis nomine venit: quò respexisse vi-
detur Auctor Comitioi. Ratisbon. noviss. part. 5. fol. 366. qui Re-
visionem in Aula Cæsarea locum habere existimat.

§. XXI. Posterioris generis Revisiones, quæ contra sen-
tentias

C 3

D
S
E

tentias in Statuum Dicafteriis promulgatas, præprimis intuitu summæ non appellabilis, sunt introductæ *Recess. Deputat. de anno 1600. §. Es soll aber den Unterthanen. 16. R. I. N. §. Doch mit diesem Zusatz. 113.* in præsentî disputatione exponere, nobis non est animus. Interim ejusdem requisita, & processum, qui vult, petere potest ex prædicto Dn. Textor. *all. loc. 9. 23. 24. seqq. add. Joh. Christian Wurfischmidt in Disputat. Inaugur. de Revision. cap. 3. 9. 26.*

DE
CAUSA EFFICIENTE.

§. XXII. Causa Efficiens Revisionis Principalis est Lex Imperii, quæ Ordinatio Cameralis dicitur, cui subinde alia, quarum in progressu mentio fiet, accesserunt. Nam licet notissimi & juris expediti sit, Cameram Imperialem supremum & ultimum in Imperio Romano esse Tribunal, *R. I. de anno 1530. §. Dieweil nun unser Cammer-Gericht das Oberst und letzte Gericht. 76. item Cammergerichts-Reformation zu Spener de anno 1531. §. Ferner als durch. 16. verb. Daß das Kaysersliche Cammer-Gericht das höchst und letzte Gericht / à cujus sententia nec Appellatio nec Supplicatio conceditur. R. I. de anno 1530. d. l. verb. davon laut unser Ordnung nicht appelliret werden sol. Ordin. Camer. p. 3. t. 51. daß von Urtheiln des Kayserslichen Cammer-Gerichts nicht appelliret noch suppliciret werden möge / cum publicè interfit litibus finem imponi, l. 65. §. 2. ff. ad SCR. Trebellian. l. 1. de Re Judic. junct. l. 6. de Except. rei judicat. & textib. paralel. passim.* præprimis per hoc supremum Imperii Tribunal, quod non tantum communi tum Imperatoris, tum Statuum consensu est constitutum, sed & ipsum repræsentat Imperatorem: *videat. Jacob. Blum. in Process. Cameral. tit. 71. n. 1. Lud-*

8
1573, 11

Ludov. Bender. de Revision. Actor. in Proem. n. 20. Andr. Gail. lib. 1. Observat. 41. n. 3. 4. 5. Schwannmann. in Observat. Cameral. Observat. 3. & 4. in pr. Frider. Hiltropff. in process. judic. part. 4. tit. 16. n. 1. Interim tamen cum satis pragnantes cause aliam requirerent judicii formam, vid. text. in §. seq. citatos, Imperiali visum fuit Majestati, nullatenus publicè prodesse singulis legum denegari adminicula, l. un. C. de Sentent. Præfekt. Prætor. idcirco ad instar Supplicationis, quæ itidem olim ob judicis judiciiq; excellentiam indulgebatur, d. l. unic. l. 5. & Auth. quæ supplicatio. C. de Precib. Imperat. offerend. adhibito Statuum Imperii consensu, saluberrimum Revisionis introduxit beneficium, de quo evolvo. Ordinat. Camer. de anno 1555. part. 3. tit. 51. & 53. add. R. I. Spir. de anno 1557. §. Wiewolferner. 23. de anno 1579. Aus besondern ansehnlichen Ursachen. 102. de anno 1594. §. So wollen und ordnen wir. 65. de anno 1598. §. weiter als etliche Jahr. 62. seqq. de anno 1600. §. Als auch Streit fürgefallen. 157. seqq. de anno 1654. §. Nach Berathschlagung. 124. seqq. jung. Instrum. Pac. Casareo-Svevicum artic. V. §. Quoad processum. 54. & c.

§. XXIII. CAUSA IMPULSIVA eaq; PRIMARIA fuit iniquitas sententiæ, qua, Revisionem petens, se gravatum querebatur: cum enim partes in Camerali Judicio succumbentes de sententiarum ibi latarum nullitate ac iniquitate non saltem coram judice Camerali, ejusque Visitatoribus, sed & in ipsis Comitibus penes Imperii Status conquererentur, R. I. de anno 1532. §. Ferner als Cammer-Richter. 16. verb. Diweil sich die Parthenen zu zeiten beschwehren / als solten unrechtmäßige Urtheil eröffinet werden Junct. §. Und sollen die Parthenen / so sich vor den Commissarien in längster Visitation zu Spener / oder auff diesem Reichstag vor ChurFürsten / Fürsten / und Ständen / vor dem Cam-

D
S
E

**Cammer-Richter und Besizern nichtiger oder unrecht
mäziger Urtheil beklagt** / &c. merito Imperii Proceres huic
ut malo obviam iretur, publica captabant meditamina *d. S.
10. in fin.* unanimiq; consensu conclusum, ut gravatis in Ca-
mera, Syndicatus actione in posterum experiri, esset permis-
sum, §. **Und damit.** 17. Quoniam autem, uti supra dixi, judi-
cium illud nimis videbatur periculosum, insuper in favorem
læsæ partis, ne partes ibidem litigantes omni remedio suspen-
sivo destituerentur, Revisionis indultum est remedium. *E-
vob. text. in §. preced. citat.*

§. XXIV. CAUSA IMPULSIVA SECUNDARIA fuit
provida Imperatoris & Statuum circa futura cautio. Hi e-
nim dum Imperii curas disponerent, non tantum malo jam
præsenti medelam adhibere, sed & futuro prospicere adlabor-
rarunt, Revisionemq; eum quoque in finem, ut Judex Adfese-
foresve Cameræ metu futuræ Revisionis majorem in deci-
dendis controversiis adhiberent diligentiam, introduxerunt,
Ordinat. Camer. part. 3. tit. 53. §. **Damit auch Cammer-
Richter und Besizern desto fleissiger seyn / so sie besorgen
müssen / daß die Acta folgendes nach gesprochener Urtheil
auch besichtigt / und niemand an dem Cammer-Gericht
unrecht geschehe &c.**

DE
CAUSA MATERIALI.

§. XXV. Sequitur Causa Materialis, quæ à nobis hic du-
plex constituitur, Remota & Proxima. Remotam prius enu-
cleabo, ad quam varias refero causas de quibus Revisio peri-
potest. Sunt autem istæ vel Civiles, vel Criminales. De sin-
gulis suo loco. Priusquam verò ad causas istas speciatim nos
accingimus, breviter monendum, quibus in causis Revisio sit
prohibita. His enim cognitis, facili negotio, in quibus Revi-
sioni locus sit, colligi potest.

§. XXVI.

8
1575
§. XXVI. Sciendum itaque ante omnia est, iis in casibus, in quibus Appellationes de jure communi sunt prohibita, quos reperire licet apud Dd. communiter ad tit. ff. de Appellat. recip. vel non. Revisionem locum habere nullum, R. I. N. de anno 1654. §. In Fällen da die Appellationes vermög gemeiner Rechten nicht zulässig/sollen auch die Revisiones nicht stattfinden. 125. Unde collige, quod permissa Appellatione, regulariter etiam Revisio obrineat, nisi speciatim reperiat prohibita: & ubi ex natura causæ prohibita Appellatio, etiam Revisionem esse prohibitam. vid. Gail. lib. 1. Observ. 132. n. ult.

§. XXVII. Cum publicè interfit litibus finem imponi, idcirco judicis officio, easdem non propagare, sed minuere, incumbit, l. properandum. 13. C. de Judic. Ne itaque Revisiones nimium excrescerent, saluberrima lege definitum est, Revisionem non aliter esse concedendam, quam si causæ summam 2000. Imperialium, pensionibus & interesse non computatis, excedant, d. R. I. N. §. Zu Abfürzung der vielfältigen Revisionen / sollen/gleich wie eine gewisse summa appellabilis, also auch revisibilis, und zwar auff zwey tausend Reichsthaler Capitals/ohne Einrechnung der Zins und Interesse/hiemit gesetzt. 127. Unde sequitur causas summæ minoris à Revisione arceri, Roding. in Pandect. Camer. lib. 3. tit. 61. p. m. 988.

§. XXVIII. Et licet interdum causa summam 2000. Imperialium superaret, tamen non indistinctè Revisionem esse concedendam apparet. Iis enim in causis, de quibus à judice inferiori ad Cameram appellari nequit, & quæ per viam simplicis querelæ, fortè propter causæ continentiam, recusationem suspecti Judicis, denegatam vel protractam justitiam, de quibus vid. Blum. in process. Camer. tit. ult. §. 12. Textor. all. loc. 8. 22. eò devolvuntur, Revisio erit prohibita, d. R. I. N. all. loc. 8. 22.

D

D
S.
E

loc. verb. auch in den Sachen und Fällen/da von dem Un-
ter-Richter an unser Cammer-Gericht nicht appelliret
werden kan/auch von demselben Cammer-Gericht/da sie
daselbst in gestalt *simplicis querela* angebracht/keine *Revisio*
statt haben. Quæ tamen prohibitio non appellationem ra-
tione juris communis, sed ratione privilegii de non appellan-
do respicit. *Blum. d. l. §. 10.*

§. XXIX. Siftunt se jam nunc nobis causæ, super quibus
Revisio peti possit, & licet ex prædictis satis quodammodo
appareat, omnibus in causis in quibus Appellatio tum respec-
tu juris communis, tum respectu privilegii de non appellan-
do non prohibita, & quæ prædictam pecuniæ summam exæ-
quant, Revisionem locum habere posse; speciatim tamen
causas quasdam, in quibus illa est permessa, recensere placet.

§. XXX. Cum anno 1581. in Visitatione Camerae facta
quæstio incideret, utrum Revisio in Compromissis locum ha-
beret? Domini Visitatores causam ad Imperialem Maje-
statem remiserunt, ut inde decisio peteretur, *vid. Magenborst.*
in Centur. Observat. observ. 10. ubi Visitatorum formula senten-
tionandi recensetur. Quò factò postea per publicam Imperii
constitutionem sancitum est, Revisionem in compromissis
seu arbitriis locum habere nullum, nisi de enormissima læ-
sione partes habeant quod querantur, quæ liquidò & mani-
festè ex actis constare debeat, adeoque pravum sit arbitrium,
ut manifesta ejus iniquitas appareat, quo casu Revisio non
deneganda, sed locus ei omninò relinquendus, *R. I. de anno*
1597. §. Als auch der Compromiß halben. 64. & seq. Non ta-
men desunt qui ex verbis Ordinat. Camer. *part. 3. tit. 53. §. da*
unrecht geschehe/ firmissimè colligunt, indistinctè in Com-
promissi causis Revisionem obtinere, quod, num procedat,
priora docent, s. XXXI.

8
1675, 1

§. XXXI. Satis intricata & in jure nodosa discutitur
quæstio, num in possessorio judicio ad effectum suspensivum
interponi queat Appellatio? quæ sanè non nisi cautè adhibita
distinctione erit decidenda. Et licet nobis quodammodo
accuratè & commodè eam explicare ansa prabeatur, tamen
rationem propositi observans, quomodo in illo Judicio Re-
visio locum habeat breviter solum inquirendum est. Sanè in
dirimenda hac controversia non parum hodiè facit, si illam à
Practicis inventam distinctionem inter Possessorium Sum-
mariissimum, & Ordinarium, exhibeam. Priori enim casu cum
nullū magnopere exinde præjudicium immineat, periculum
autem armorum metuendum, sine longo litis sufflamine, sola
facti veritate probabiliter inspecta, celeriter, & velo, quod
dicunt, levato, omni remedio suspensivo remoto, proceden-
dum, adeoq; tunc etiam Revisio deneganda esse videtur.
*Bender. de Revision. Actor. conclus. 35. n. ult. Ordin. Camer. part.
2. tit. 21. §. Ob auch. 3.* Posteriori verò casu, cum ibi ordina-
ria juris via servata de litigatorum possessione disceptetur, &
gravamen illatum per petitorium ita facilè reparari nequeat,
Revisionem licitè peti posse, non est quod dubitemus.

§. XXXII. Solent Dd. occasione *l. 1. §. ul. ff. à quib. ap-
pellat. non lic. & cap. pastoralis. 53. in pr. X. de Appellation. non
parum esse solliciti, num Majestas OMNI APPELLATIONE
REMOTA causam Judici committere possit? Et quamvis
propter adductos textus, *junct. cap. ex parte tua. 13. X. de Offic.
& Potestas. Judic. delegat. c. cum appellationibus s. de Appellat.
in oro.* nonnulli id penitus adfirmare sustineant, communis
tamen sententia reclamat, quæ vult illam clausulam APPEL-
LATIONE REMOTA non nisi de frivola & temerariâ ap-
pellatione esse interpretandam. *Vid. Gail. lib. 1. observat. 33. n. 5.
observat. 135. n. 6. Mynsinger. Centur. 1. observat. 3. in fin. ubi qui-
dem**

dem dubitare videtur, sed add. centur. 2. observ. 10. n. 3. centur. 3. observ. 63. centur. 6. observ. 5. Robert. Lancellott. de Attentat. part. 2. cap. 6. n. 40. Bernhard. Græve. Concl. Practic. Camer. Imper. conclus. 33. considerat. 1. n. ult. jung. cap. all. 13. X. de Offic. & Potestat. Judic. delegat. Posito verò, causam ob adjectam clausulam, REMOTA OMNI APPELLATIONE, non posse ad superiorem devolvi; quaeritur tamen, num tunc parti læsæ Revisionis etiam remedium ademptum esse, credendum sit? Sanè cum ex separatis de uno ad aliud nihil sit inferendum, *l. ult. ff. de Calumniator. l. 10. C. de Probat. add. Nicol. Ewerhard. in loco à separat. differ. seu div.* Appellationem autem & Revisionem diversa esse remedia, quorum alterum est Ordinarium, alterum Extraordinarium, alterum meram justitiam, alterum puram gratiam & benignitatem concernit, *Marant. part. 6. tit. de Apellat. n. 18.* illà remotà, nullatenus sublatam esse Revisionem adserimus, *Gail. d. lib. 1. observat. 135. n. ult. ibiq; Dd. Mynsinger. centur. 4. observat. 68. n. 8. centur. 6. observat. 15. n. 1.* Succedit enim revisio in locum deficientis Appellationis, & tunc quando illa est prohibita conceditur, *Ordinat. Camer. part. 3. tit. 51. Græv. lib. 1. concl. 135. consid. 1. ibiq; Dd. Bender. de Revis. Actor. concl. 36. Bocer. Class. 6. disputat. 3. n. 16. Mastrill. decis. 158.*

§. XXXIII. Cum olim in quibusdam Germaniæ locis extarent Statuta, quibus cautum, ne subditi contra sententias in inferioribus judiciis latas appellationem interponerent, Camera non obstantibus istis Statutis appellationem recepit, *Ordinat. Cam. part. 2. tit. 28. §. Und dieveil bishero eglische Stände. §.* Interim non tantum de jure communi, *l. ult. §. 6. C. de Tempor. & Reparat. Appellat. l. 1. §. 3. ff. à quib. appell. non lic.* sed & ad stipulante Imperii lege, privati, certo inito pacto, Appellationi renuntiare possunt: *Ordin. Camer. d. l. verb. Es wäre*

que tali in casu locum fore, omnino, contra *Bender. d. Revision Actor. concl. 33. n. 23. seqq.* adserendum est. Cum enim nullibi reperiat, Revisionem in puncto nullitatis causæ Criminalis esse prohibitam, *d. O. C. p. 3. tit. 51. 53.* maximè præsumendum illam hoc casu, ubi secundum ipsum *Bender.* majus versatur præjudicium, esse permissum: cum exceptio firmet regulam, *Dd. in l. 1. ff. de R. J. Gail. lib. 1. observ. 149. n. ult.* Et ita in simili ferè casu concludit *Gail. lib. 1. observ. 132. n. ult. Rutsger. Ruland. de Commissar. & Commission. part. 1. lib. 2. cap. 21. n. 9.* Plures rationes, quibus hæc sententia potest defendi, collige ex *Bocer. Class. 6. Disputat. 35. n. 10. add. Rumelin. in dissertat. ad A. B. part. 2. dissert. 2. 9. 28.* Quod si pœna corporis adfectiva in mitiorem fortè ex gratia & commiseratione fuerit conversa, neque Appellationi in Camera, neque etiam Revisioni dabitur locus. Nam tunc surrogatum sapit naturam ejus, in cujus locum surrogatur. *l. 1. §. 10. ff. si is qui rest. lib. Blum. in Process. Camer. tit. 43. n. 11. Oldek. tr. 1. de appellat. in caus. crimin. n. 5. & Dd. ab eo citati.*

§. XXXV. Crimen fractæ pacis ad Cameram spectare, ex *Ordinat. Camer. part. 2. t. 9. & passim. Kånserl. Land-Fried zu Augspurg de anno 1548. præprimis tit. 10. Gail. lib. 1. observ. 1. n. 2. observ. 3. n. 1. & de Pac. public. passim. Limn. in J. P. lib. 9. cap. 2. n. 180. Blum. in Process. Cameral. tit. 29. Guilielm. Roding. in Pandect. Cameral. lib. 1. tit. 7.* satis dilucidè constat. Ista enim propter hujus delicti qualitatem pœnam irrogare potest, *Gail. d. Pac. public. lib. 1. cap. 6. n. 8. & cap. 11. n. 3.* Revisionem itaque hoc quoque in casu licitè peti posse, vix est quod dubitemus. Cum enim ista causa coram Judicio Camerali principaliter proponenda, & eo modo, ne quis iniquè lædatur, dirimenda sit, *Kånserl. Land-Fried zu Augspurg. de anno 1548. all. loc. verb. insonderheit unsern Kånserlichen Cammerger*

8
1695
mer gericht fürzunehmen/und zu beklagen / darauff ihm
auch durch unserm Cammer-Richter/und Besizer/ för-
derlichen Rechts/wie sichs gebühret/verhoffen/und ge-
stattet werden soll / sequitur, quod si aliquis credat, se per
sententiam, in iudicio Camerali in hac causa latam, esse gra-
vatum, dum ibidem iniquè aut nulliter pronuntiatum, eum
Revisionem vigore Ordinat. Camerae, quæ non vult aliquem
in illo iudicio lædi, sed generaliter & indistinctè omnibus in
Camera læsis hoc Revisionis indulget beneficium, licitè in-
terponere posse. *Verba ita sonant*: und niemand an dem
Cammer-Gericht unrecht geschehe / setzen/ordnen/und
wollen wir / wo einige Parthen hinfürter vermeint/das
sie durch Cammer-Richter /und Besizer beschwehrt/
und unrechtmässig/oder nichtig Urtheil wieder sie gespro-
chen/und geöffnet / und derhalben gedächte/umb Straff
ungerechter Richter/oder Reformation/und Besserung
solcher Urtheil anzuhalten/das der selben Parthen solches
zu thun zugelassen seyn soll. Quæ sanè Constitutio aded
generaliter loquitur, & Revisionem sine ulla causarum, aut
litigantium personarum distinctione admittit, ut à tali gene-
rali dispositione hunc fractæ pacis casum excludere durum es-
set, cum lex generaliter loquens, generaliter quoque sit in-
telligenda. *Bender. de Revision. Aëtor. concl. 34. n. 12. seqq. Bocer.*
Class. 6. Disput. 35. n. 11. Rumelin. all. loc. 8. 28. Wurstschmid
cap. 3. 8. 28.

§. XXXVIII. Sequitur Causa Materialis Proxima,
ad quam refero Sententiam vel Definitivam, vel Interlocu-
toriam vim definitivæ, aut irreparabile damnum continen-
tem, in quibuscunque causis à Supremis Tribunalibus latam,
modo illæ non sint expressè prohibita. Dico Revisionem
non tantùm à sententia definitiva, quod nullum habet du-
bium.

D
S.
LE

bium, sed & interlocutoria, non tamen simplici, sed tali, quam determinavimus, licitè peti posse. Cum enim ratio ob quam Revisionis beneficium est indultum, non modò in definitiva, sed & interlocutoria, obtineat: & Ordinat. Came. part. 3. tit. 51. & 53. generaliter loquatur **von Urtheiln**: insuperq; verba in d. O. C. tit. 53. §. 1. quæ saluberrimum hoc Revisionis remedium, læsis, contra quos, à Camerae Judice, & Assessoribus, injusta, vel nulla lata dicitur sententia, ad ipsum Judicem, **Cammer, Richter/und Benschiger** / referenda, non verò ad unam sententiæ speciem restringenda sint; sequitur illa non solum de sententia definitiva, sed etiam de interlocutoria esse intelligenda. *Vid. Gail. lib. 1. observ. ult. n. 5. Bendor. Concl. 10. Bocer. Class. 6. Disput. 35. n. 7. Græve. Practic. Concl. lib. 1. concl. 155. considerat. 1. Rumelin. d. l. 8. 26. cum Addit.* Exempla huc pertinentia plurima adderem, nisi instituti ratio id prohiberet, illaq; ex Practicorum scriptis affatim colligi possent.

§. XXXIX. Interim non omittenda est unica, dubitationum fluctibus diu concussa, & Gordiano nodo intricabilior, quæstio, NUM SC. REVISIONIS REVISIO ADMITTI DEBEAT? Anceps huc usque fuit cura, decidendi hanc quæstionem: quæ, teste Bendoro, decisione Imperatoriâ indigere videtur, adeoq; gravissimorū Jctorum exercuit ingenia: quibusdam eam affirmantibus, aliis negantibus. Affirmantium à partium stant *Limæus de Jur. Publ. Imper. lib. 9. c. 2. n. 214. Bendor. de Revision. Actor. concl. 37. Harpr. in process. judic. disputat. 6. cap. 9. Bocer. all. loc. n. 48. Guilielm. Roding. in Pandect. Camer. d. lib. 3. tit. 61. p. m. 1013. Rumelin. in dissertat. ad A. B. part. 2. dissert. 2. d. 30. & alii, quos in Addit. videre licet.* qui solent distinguere inter Impetrantem & Impetratū, & in eo cum aliis conveniunt, quod si impetrans iterum in Revisorio Judicio succumbat, ipsi

8
1695
ipſi tunc ulterius ad Réviſionem convolare eſſe prohibitum:
ſufficit enim ſemel victo contra tam excellentis Judiciſ ſen-
tentiam ſubventum eſſe, ne huius ſaluberrimi beneficii u-
ſus in abuſum transvertatur, & nimia indulgentia litigantes
deteriores reddantur; debet enim litium eſſe ſinis, præpri-
mis qualis in ipſa Ordinât. Camerae jam eſt determinatus.
Impetratum autem, qui in Camera victor extitit, & in Re-
viſorio Judiciſ ſuccubuit, æquitate & æqualitate judiciali
ſvadente, excepto illo caſu, qui proponitur in Ordinât. Cam-
mer. part. 3. tit. 53. §. Ob ſich aber. 6. eſſe admittendum
omnino volunt. Incivile quippe eſſe aſſerunt, in alterius
perſona iniquum dicere, quod in propria caſa æquum ju-
dicaveris. *Quis enim aſpernabitur, inquit JCrus Ulpianus, idem
jus ſibi dici, quod ipſe aliis dixit, vel dici effecit, l. 1. ff. quod quisq;
jur. in alter ſtat. ut ipſe eod. jur. utat.* Accedit, quod Reviſo-
res ſententiam bene latam æquè in pejus reformare, ac Af-
ſeſſores in ea ferenda quandoque quid humani pati poſſunt:
*neque enim utiq; melius pronuntiat, qui noviſſimè ſententiam
laturus eſt, l. 1. ff. de Appellat.* Et quia Ordinatio nullibi recla-
mat, dum tantum in caſu confirmatæ ſententiæ ulteriorem
Reviſionem prohibet, ideoq; dicendum in caſu retractatæ
ſententiæ reviſionem eſſe permiſſam, arg. l. 12. pr. ff. de Judic.
Ne igitur illi, qui à Cæſare & Statibus Imperii Reviſionibus
adhibentur, nimium ſecuri & temerarii ſint, ſed ut majorem
in revidendis Cameralium ſententiis præſtent diligentiam,
arg. Ord. C. p. 3. tit. 53. in pr. meritò reiteratas reviſiones, ſen-
tentiâ retractatâ, admittendas eſſe: quæ tamen revera non
reiteratæ, ſed diverſarum potius ſententiarum reviſiones
rectè dici poſſunt; non enim bis petit reviſionem, qui Vi-
ctor in Judiciſ Appellationis, Victus in Reviſione fuit. Cum-
que remedium hoc utriq; parti ſit commune, ſc. ut emende-
tur

E

tur

D
S.
LE

tur gravamen prioris latæ sententiæ, idcirco quod actori licet, id non debet non licere etiam reo, & vicissim quod reo licet, non debet non actori licere, *arg. l. 41. ff. de R. J.* Plures rationes, si tempus id permitteret, quibus hanc sententiam defendere satagunt, lubenter adderem, nisi jam allatæ, tanquam ponderis majoris habitæ, sufficerent.

§. XL. Negantium partes sustinent *Gail. lib. 1. observat. 155. n. 3. Ventur. de Valent. in Parth. Litigios. lib. 2. cap. 14. n. 16. 17. Textor. disputat. 13. §. 47. Hiltropff. Process. Judic. part. 4. tit. 16. n. 12. Klockius de Contribut. c. 18. n. 153. Heig. part. 1. q. 10. n. 42. & multi alii.* qui omnem revisionis revisionem denegant, dum non præsumendum, ob tantam examinis *discretur*, juncta assessorum & revisorum opera susceptam, in Revisorio Judicio minus dextrè esse processum. Svadet hoc quoque ipsa Ordinatio Camera, quæ tantum mentionem facit sententiarum in Camera latorum, illasq; solum revidere permittit, quo facto, *soll es darbey ungeweigert/ohn weiter appelliren/suppliciren/und revidiren bleiben/und mit Execution solchet erstgespröchener Urtheil an dem Käyserl. Cammergerichte fortzuführen / d. O. C. p. 3. l. 53. §. Im fall aber. 7.* In exorbitantibus itaque, & contra jus ordinarium introductis, extensio non erit admittenda. Facit etiam huc quod de jure Civili non legamus supplicationem supplicationis concessam, sed saltem prima & una vice esse indultam, *l. s. & auth. que supplicatio. C. de Precib. Imperat. offer. Novell. 119. c. 5.* Revisionem autem aequè ex mera gratia & benignitate provenire jam supra monuimus. Ideoque hæc sententia tanquam LL. rationi, & publico bono satis conveniens, si dicendum quod res est, meritò erit præferenda. Nam ut infinitatem litium, legibus inimicam, taceam, quid non mali tanta provocandi libertas, & licentia produceret? Quapropter *Gail. d. l. testatur,*

8
1695
tur, hoc quidem à quibusdam esse tentatum, sed frustra, & malo exemplo. Et cui quæso hæc Revisio esset insinuanda? Certè Electori Moguntino non, cui, dum prior ipsi jam denuntiata, adhibitis Imperatorum Commissariis, & cœterorum Statuum Consiliaris, eam determinare, incumbit. Cum itaque forma in ista revisionis revisione non possit observari, mirum non esset, si vel ob hoc, altera revisio denegetur.

§. XLI. Quidam in ea sunt opinione, ac si à sententia Revisorum, *Secundum mentem Bartoli in l. 1. n. 12. ff. de Legat. 2. Panormitan. Consil. 28. col. 1. Roman. Consil. 201.* appellandum sit ad Cameram Imperialem, quod factum dicunt *in causa Hans Harbart / contra Margaretham Beyerians & consortes, Autor. Præjud. Cameral. verb. Revisio. Rumelin. all. loc. n. 48.* Verùm quoniam hoc nihil aliud esset, quam ab eodem ad eundem provocare, seu à Cæsare malè informato ad melius informandum, *vid. text. in cap. Romana 3. de Appellat. in 6to.* dicendum, quod aliæ forsitan circumstantiæ, alium desiderarunt statum. Nam aliàs *Gail. all. loc. n. fin.* ita asserit: Memoria, inquit, teneo, quosdam tali cautela uti voluisse, sed repulsam, communi Statuum voto, passos fuisse.

DE CAUSA FORMALI.

§. XLII. Perlustratis causis, & sententiis, in quibus Revisio licita, vel illicita, propius jam ad ipsum Revisorium Judicium accedimus: ubi, tum preparatoria hujus judicii, circa quæ insinuationem, modum, & tempus, tum Processum ipsum, tam quoad Introductionem, quam Prosecutionē ejus perspicuā brevitate tractabimus. Nam si aliquis sibi persvasum habeat, sententiam in Camerali Judicio latam tale
damnum

damnum continere, quod, instituto Revisorio Judio, removeri potest, dum justam se habere causam putat, ei certam in Imperio sanctionibus præscriptam formam, ad unquam, nisi seipsum consequendæ Revisionis spe destitutum sentire velit, observare, omninò incumbit.

§. XLIII. Camerali itaque sententia victus, & Actorum Revisionem petiturus, Archiepiscopo Moguntino intentionem & propositum suum supplicando, [se sc. hoc vel illo die sententià in Camera latâ (cujus copiam exhibet) maximè gravatum, ad saluberrimum Revisionis in Ordinatione Camerali præscriptum remedium confugere velle, rogandoq; , velit hoc Cæsareæ Majestati, & futuris Revisoribus, ut & Judio Camerali notificare,] denuntiare, insinuare, & intimare, jubetur: non quod Archiepiscopus Moguntinus superior sit Camera, & judice eo, qui priorem tulit sententiam, sed quod Archicancellarius sit Imperii, ad cujus officium spectat Imperatorem & Status tam de Visitatione, quam Revisione certiores reddere. *Ordin. Camer. part. 3. tit. 53. pr.* Interim Electori Moguntino non est integrum illam pro lubitu recipere aut rejicere, cum ad eum non spectet cognitio, benè an malè revisio sit interposita, *Blum. in Process. Camer. tit. ult. n. 15.* & nihil ea de re per Camera Ordinationem sit dispositum, *Bender. Concl. 13. n. 13. Rumelin. d. l. 8. 24.* Si autem Archiepiscopus Moguntinensis, aut alius contra ipsum, Revisionem petere velit, tunc Elector Trevirensis erit adeundus. *Quod tamen non vigore Ordin. Camer. ubi ille casus nondum erat determinatus, sed per R. I. de anno 1594. §. Als uns auch. 99. verb. weit ein solcher Fall / in unserer und des Reichs Cammergerichts Ordnung nicht versehen / ordnen und wollen wir etc. primum est constitutum.* *Schwannmann. Observ. Cameral. 180. n. 7. 8.* Cum nemo in sua causa

causa actus jurisdictionales exercere debeat, vel suo se jugulare gladio cogendus sit. *Rutger. Ruland. de Commiss. & Commission. part. 1. lib. 2. cap. 21. n. 14.*

S. XLIV. Ut autem ista denuntiatio coram Archiepiscopo Moguntino facta, sit legitima, opus est scripturâ, cum propter ejus absentiam non semper viva voce fieri possit. *Ordin. Camer. part. 3. tit. 53. pr. verb. und jederzeit in Schriftten zu erkennen geben / Schwannmann. in Process. Cameral. lib. 1. Obs. 75. n. 2. Blum. d. l. n. 13.* Formulas Supplicationum pro impetranda Revisione vid. apud *Schwannmann. all. loc. num. 33. Gylmann. in Symph. T. 2. part. 3. tit. 5. post supplic. 14.*

S. XLV. Tempus interponendæ Revisionis olim erat spatium duorum mensium. Petens nempe Revisionem eodem anno, modo tantum temporis super sit, secus enim anno sequenti, duobus mensibus ante Calendas Maji, illam denunciare debet. *Ordinat. Cameral. d. l.* Quoniam autem iste terminus justò brevior videbatur, arduas ob causas, de quibus *Bender. Concl. 3. n. 2. Wurstschmid 8. 34. qui eam fideliter ex Bendero desumpsit*, tres menses sunt constituti. *R. I. de anno 1557.* S. *Wiewol ferner Inhalt. 23. verb. und die Zeit in diesen Fällen biß auff drey Monat zuer strecken sey.* Ast hodie revisio sub pœna desertionis intra quatuor menses à die latæ sententiæ proximos, non solum Moguntino, vel, si hujus inter sit, Trevirensi denunciari, sed denunciata etiam in Camera reproduci debet. *R. I. N. de anno 1654. §. In Fällen. 125. verb.* Ein jeder der revision zu suchen begehrt / soll dieselbe in den negsten 4. Monaten von Zeit an der ausgesprochenen Urtheil / bey Straffe der desertion, bey unserm Neben dem Chur Fürsten zu Mainz / oder wann der selbe bey der Sachen interesirt, bey Chur Trierer außbringen / und dem Cammergericht insinniren / summariter, fürzlich / und un- terschey

terscheidentlich übergeben. *Vid. Blum. d. l. n. 17. Bender. Concl. 2. 3. & Dd. passim.* Ex quibus quoque apparet, circa illam quaestionem, quam magni momenti facit Rumelin. *d. l. 9. 21.* num scilicet illud tempus à die latae sententiae, an verò à die denuntiatae Revisionis sit numerandum? hodie non anxie esse laborandum. *Vid. tamen ipsum Rumelin. d. l. Bender. Concl. 3. n. 5. 17. seqq. Schwanmann. Observat. Cameral. 180. n. 2. seqq. & in different. Jur. Civil. & Cameral. different. 8. n. 18. Limn. lib. 9. cap. 2. n. 217. Reink. lib. 2. Class. 2. cap. 14. n. 10. & c.*

§. XLVI. Facta itaque, legitimo modo, & tempore denuntiatione, officium Electoris Moguntini in Judicio Revisorio constituendo, sive preparando erit, accelerata inscriptione documentum interpositae revisionis, quod vulgò Denuntiations-Schreiben vocant, Revisionem in Camera introducere, & Imperatorem, Statusq; Imperii ad Visitationem istius anni ordinatos certiorare, petereq; ut praeter Commissarios Imperatoris, suos quoque excellentes, eruditos, dexteritate iudicii pollentes, & in revidendis actis peritos Consiliarios mittant, qui adhibito Praeside, & Camerae Assessoribus, qui priori sententiae interfuerunt, acta revidere, posteaq; soli, Assessoribus remotis, & momentis causae ponderatis, aequitate servata, quod juris erit, decernere debent. *Ordinat. Camer. part. 3. tit. 53. §. 1. 4. & passim. R. I. de anno 1557. §. Bierwol ferner Inhalt. R. I. de anno 1600. §. Als auch Streit fürgefallen. 157. R. I. N. de anno 1654. passim.*

§. XLVII. Debent autem ante causae ventilationem, Revisores, praestito speciali juramento, sanctè asserere, quod in hujusmodi causis antea vices advocatorum vel consiliariorum non sustinuerint, iudices priores observanter comiterq; habere, acta diligenti operâ perlustrare, rationes decidendi pariter à iudicibus prioris instantiae studio percipere, ac

ac citra quodcunque munus, corruptelam, vel affectum ani-
mi, juxta conscientiam jure infirmatam velint judicare;
Ordinat. Camer. d. l. §. Und sollen der Käyserl. Majestät. 9.
ira ex Oldendorpio Matth. Stephani de Jurisdic. lib. 2. part. 1.
cap. 3. membr. 1. n. 49. Textor. d. l. §. 35. Nec pro judicibus repu-
tantur quamdiu non jurati manent. *Limn. lib. 9. c. 2. n. 220.*
Gylm. Præjudic. Camer. verb. Revisio, vers. Revisores &c. Rein-
king. d. Regim. Sec. & Eccl. lib. 2. Class. 2. cap. 15. n. 22.

8
1675, 1

§. XLVIII. Pars quoque Revisionem petens, vel per se,
vel per Procuratorem, sufficiens & speciale mandatum, tam
à Principale, quàm Advocato causæ subscriptum exhibens,
adversa parte exigente, calumniae juramentum, sub præjudi-
cio desertionis, præstare tenetur. *R. I. de anno 1600. §. Und ob-*
wol hieben. 158. R. I. N. de anno 1654. §. In Fällen. 125. Quod
autem Procuratores illud juramentum in propriam animam
præstare debeant, *uti vult §. all. 125. illud, teste Blumio d. l.*
n. 17. neque olim obtinuit, neque hodie in usu est.

§. XLIX. Etsi autem de Revisorum Jurisdictione qua-
dam proponi & disputari possent, netamen instituti ratio-
nem excedamus, pro nobis delegabimus *Gail. lib. 1. Observat.*
154. ibi q. Gravatum, Bocer. all. loc. n. 32. Rumelin. all. loc. §. 22. junct.
Addit. Bender. Concl. 4. Roding. in Pandect. Camer. lib. 3. tit. 61.
p. m. 982. Præstata autem, dicto modo, tum à Revisoribus,
tum à parte impetrante juramenta eò pertinent, ut in peten-
da Revisione partium calumniis ac temeritati, qui sapius Re-
visione abutuntur, & non tam de gravamine removendo,
quàm lite differenda, magna cum Judicii Cameralis despicien-
tia, solliciti sunt, occurratur. Unde prudenter his ver-
bis cautum legitur *Ordinat. Camer. part. 3. tit. 53. §. 2. Und da-*
mit in solchem der Parthenen Calumnien und Muthwil-
len dann sie mehr das Cammer-Gericht zu betrüben/als
sich

ED
S.
LE

sich einiger Beschwerden zu erholen / gebrauchen möch-
ten. *Quo etiam omnino spectant verba Ruzger. Ruland. d. l.
n. 11. Evenit hodie, inquit, petentibus Revisionem idem, quod a-
grotantibus, qui ad sanitatem tendentes, licet incurabilem mor-
bum videant, remedia tamen querunt talia, quae morbis qui-
dem curabilibus sunt constituta, ipsi verò illis sepius ad interi-
tam utuntur. Haec ille.* Et vero eundem ob finem, poena le-
gibus Imperii temerè Revisionem petentibus est decreta-
Quippe pars Revisionem petens certam pecuniae summam,
pro revisorum arbitrio, non tamen vago ac indiscreto, sed
rationi & iustitiae consentaneo deponere, aut idoneè de illa
summa cavere debet, *Ordinat. Camer. d. l. verb. sollen solche
anhaltende Parthenen/ein Summa Gelds / welche nach
Gelegenheit der Personen und Sachen / durch die ver-
ordnete Visitatoern gemäßiget werden soll / und im Fall/
dass die gesprochne Urtheil gerecht erfunden/dem Känsler.
Fisco zu Straff/zue entrichtung des Kostens / so in der Zeit
auff solche Syndicat und Revision gehet erlegen/und das
für gnugsamlich verbürgen.* Quae posteriora verba non
copulative sed disjunctivè sunt intelligenda, nam nemo in-
utilibus & superfluis cautionibus gravari onerarive debeat,
arg. l. 8. §. 7. ff. de Fidejuss. Bender. Concl. 6. n. 27.

§. L. Sanè si quis ita pauper sit, ut neque realem pecu-
nia depositionem, neque fidejussores invenire, nec pignora
dare possit, tamen iustitiae & aequitatis ratio, quae perinde
pauperi atque diviti aequaliter administranda, & sine perso-
narum discrimine jus suum cuique tribuit, eundem à Revi-
sionis saluberrimo beneficio nequaquam excludit, sed praer-
sura juratorià cautione, quod tamen arbitrio iudicis relin-
quendum, *R. I. N. §. Nach Berathschlagung 124. omninò
admittit.* Si autem postea appareat illum frivole ad saluber-
rimum

8
1695
rimam remedium convolasse, tunc poena ista pecuniaria, quae alias Fisco in poenam temeritatis, & sumptuum reparationem esset inferenda, *dd. rext. junct. R. I. N. de anno 1054. §. Damit dann.* 126. in corporalem erit convertenda, & provocationis injuria carcere vindicabitur, ut sic inopia aëris, *ihre Ohvermögenheit*/corporis afflictione luatur, per regulam vulgarem: Qui non habet in aëre, luat in corpore, *d. §. 126.* Et ita in causa quadam pauperis temerè Revisionem petentis, rectè observatum est. *Gail. lib. 1. observ. ult. n. 4. Bender. Concl. 7. Bocer. d. l. n. 37. seqq.*

§. LI. Fit autem ista pecuniæ depositio non aliter quam si ista pecuniæ summa à Revisoribus jam fuerit nominata, seu, uti Dd. loqui amant, moderata, Revisoresq; priora acta ventilare susceperint, *wann an die Sach Hand geschlagen wird*/ *d. §. 126.*

§. LII. His itaque præmissis impetrans revisionem, ne petita revisio diu in suspenso hæreat, omnia sua gravamina, unico ex prioribus actis formato & exhibito scripto exponere debet: quò factò, servata judicii æqualitate, impetrato, unicum similiter, ex actis prioribus itidem depromptum, scriptum opponere, incumbit. *Ordinat. Camer. part. 3. tit. 53. §. Erstlich soll die klagend Parthen.* 3. Nihil tamen novi in istis gravaminibus deducere licet, cum hic non habeat locum regula *in l. 4. C. de Tempor. & Reparat. Appellat.* non deducta deducam, non probata probabo. *Ord. Camer. d. l. verb. und doch in solchen Schrifften nichtes neues.* Alias enim non esset Revisio, sed potius additio & novatio Actorum, super qua judices non essent auditi. *Gail. lib. 1. obs. 154. num. 2. Blum. d. l. n. 18. Bender. Concl. 15. 16.*

§. LIII. His scripturis exhibitis, Commissarii Cæsarei, ac Deputati Consiliiarii, adhibito Præside, & Cameræ Assessori-
F
ribus,

ED
S.
LE

ribus, qui priorem sententiam promulgarunt, [ex quibus si aliquis forsitan fuerit absens, vel se assessoræ officio abdicaverit, is omnino quoque erit citandus, *O. C. d. l. §. 1. in fin.*] mediantibus suis juramentis, omnia acta attentè, consideratis prioris sententiæ rationibus, revident, ponderant, & perpéndunt: posteaq; Assessoribus remotis, causaq; cognitâ, si sententiam à Camera justam esse latam deprehendunt, confirmant: sin verò quidquam ab Assessoribus commissum, vel aliàs sententia iniqua, aut juri incongrua sit, eandem reformat, aut planè retractant. *Ordinat. Camer. p. 3. t. 53. & Imperii sanctiones passim.*

§. LIV. Porrò ad Processus prosecutionem facit, quod si Dominis Revisoribus tantum de meritis causæ ex Actis sufficienter & liquido constet, tunc illi, non attentâ nullitate, in Camera commissâ, principalem causam tractant, & quid iis justum videtur pronuntiant. Magis enim in Principis consistorio de æquitate, quam rigore juris judicari solet. Et quid opus est ire per ambages, ubi de rei veritate constat. *Evolut. Ordinat. Camer. part. 3. t. 34. Gail. lib. 1. Observat. 42. ibiq; Gratv. Mynsinger. Cent. 1. Observat. 27. Centur. 4. Observ. 62. Centur. 5. Observ. 93. Bender. Concl. 18. Rumelin. d. l. 25. junct. Addit.*

§. LV. Sententia tamen à Dominis Revisoribus confirmata, non ulterius erit ventilanda nec examinanda, sed succumbens, omni suspensivo remedio remoto, pœnam suam sustinere tenetur, cujus ad Cameram spectat executio. *Ordin. Camer. p. 3. t. 53. §. Im fall aber. 7.* Illa enim non tantum suam confirmatam sententiam, sed & reformatam exsequi tenetur. *Blum. in Process. Camer. al. tit. ult. n. 32.*

§. LVI. Cum publicè inter sit litibus finem imponi, saluberrimè per Imperii legem fuit conclusum, ne Dn. Revisores Spira decedant, antequam inchoatas Revisiones planè absolvant.

8
1695
solvant. R. I. N. de anno 1654. §. Es sollen aber auch die deputirte Revisores, ehe sie nach verstoffener ihrer Zeit von Spener wieder abreißen / die unter Händen habende Sachen / darinnen sie zu arbeiten angefangen / vollends erörtern / und sich vorhin daraus nicht hinweg begeben. 131.

§. LVII. Si autem paria in diversas sententias vota extiterint, tunc quid pronuntiandum sit, fluctuant Dd. Communior Schola confirmatoriam esse præferendam svadet, arg. cap. bone memoria 23. vers. non igitur. X. de Elect. cap. in presentia. 6. X. de Renuntiat. cap. sicut. 16. in fin. X. de Sentent. & Rejudicat. Ruland. p. 1. l. 2. c. 21. n. 18. Bender. Concl. 19. n. 19. seqq. Boer. d. l. n. 46. Rumelin. d. l. d. 15.

§. LVIII. Olim Revisoribus quibusdam absentibus, Revisio in sequentem annum prorogabatur. Ordinat. Camer. §. Ob auch die Revision. s. Hodie autem, ob favorem publicum, in Revisoris emanentis locum alius, in ordine succedens, erit convocandus. R. I. N. de anno 1654. §. Zum andern. 129. ubi 9409. pæna emanentium Revisorum habetur.

DE
FIN E.

§. LIX. De Revisionum fine nemini non ex iis, quæ præmissa sunt, constare potest. Perinde enim uti alii Judices, ita quoque Camerales saltem interdum suos pati possunt manes. Imò sæpiuscule de iniquitate sententiarum in Camera latarum cum conquesti olim fuerint Ordines Imperii, Revisionis remedium fuit inventum, ad quam sententiis iniquis gravati confugere possent; ut adeo correctio sententiarum iniquarum illius primarius sit finis.

F 2

DE

ED
S.
LE

DE
EFFECTU.

§. LX. Anxiè olim inter Dd. fuit ventilatum, num ex Ordinatione Camerae Imperialis Revisio executionem suspendat? Pauci sanè hac in re inter se conveniunt, Neque tamèn multum refert, ut sollicitè admodum in hoc inquiremus, cum nullatenus de salute nostri Imperii, etiamsi illa distinctio silentio hodiè planè prætermittatur, actum sit. *Vi- deatur Bender. Concl. 20. Roding. lib. 3. tit. 61. p. m. 989. Gail. lib. 1. observat. 135. n. ult. & 159. n. 3. Græv. Concl. Practic. lib. 1. concl. 154. considerat. 1. Schwanmann. Process. Cameral. lib. 1. cap. 75. n. 13. & in different. Jur. Civil. & Cameral. different. 8. n. 60. Heig. p. 1. q. 10. n. 58. seqq. Gail. de Arrestis cap. 12. n. 4. seq. Sufficit, postea suspensivum effectum claris verbis introductum esse, R. Deput. de anno 1600. §. Als auch Streit für gefallen 157. verb. So ordnen und wollen wir / daß pendente Revisione mit der Execution nicht zu verfahren / sondern damit ein gehalten werden soll. In puncto tamen liquidationis mortæ petitione hereditatis, vel restitutione in integrum, aut quâ simili actione, suspensio executionis cessat, R. D. d. l. in fin. In causis etiam mandatorum de relaxando captivo, Revisio quidem nemini temerè erit deneganda. Antequam verò captivus relaxetur, idonea & sufficiens offerenda & præstanda erit cautio, quâ omisâ, relaxatio quidem impunè omittitur, Revisio tamen erit recipienda. In causis itidem decretorum alimentorum, interpositâ Revisione, ob favorem causæ, alimenta omninò præstanda sunt. R. D. de anno 1600. §. Beland aber. 159. Hiltropff. in Process. Judiciar. part. 4. tit. 16. n. 1. Schwanmann. in different. Jur. Civil. & Cameral. different. 8. n. 42. Bocer. Class. 6. Disputat. 35. n. 12. 13. 14. Rutgers. Ruland. de Commissar. & Commission. part. 1. lib. 2. cap. 21. n. 10. lit. f.*

§. LXI.

8
675
11

§. LXI. Hodie, per R. I. N. de anno 1654. §. Nach Berath-
schlagung. 124. exploso effectu suspensivo, devolutivo tan-
tum locus est. Pars victrix verò, quæ in illò Judicio obtinuit
Revisionem, petenti sufficientem cautionem de restituendo
in casum succumbentiæ præstare tenetur, quæ cautio victo
erit insinuanda, ut si illam insufficientem reputare velit, ac
contra eam excipere contendat, Judex suum interponat ar-
bitrium. Si verò Judex partis victricis facultates, & oblatam
cautionem forsitan suspectam habeat, tunc, nullo ulteriori
edito scripto, incontinenti apud Directores Circuli, vel per
Commissionem, prout ei è re visum fuerit, nullo modo Pro-
cessu retardato, in hujus rei veritatem exactè inquiret, & de
ea decernat. Quomodo autem Electores, Principes, cœteri-
q; Imperii Status debeant cavere, hoc judicis arbitrio commit-
tendum, qui itidem de cautela pauperis disponere potest:
qua de re prolixius differens legatur d. §. 124. Quæ de subla-
to effectu suspensivo proposuimus, futuris dant formam ne-
gotiis, non præteritis. Si tamen in causis Religionis & Ecclē-
siasticis Revisio hodie impetrata fuerit, illa non solum devo-
lutivum, sed & suspensivum effectum adhuc obtinet, donec
fortè in Comitibus aliter fuerit constitutum. d. §. 124. Vid. Blum.
Process. Cameral. tit. 79. n. 19. seqq. Textor. §. 48. seqq.

§. LXII. Operatur quoque Revisio, ut, si temerè ista sit
petita, frivoleq; justa sententia impugnata, deposita pecuniæ
summa fisco, tum pro temeritate luenda, tum pro expensis
circa Revisionem quocunque tempore factis, cedat: *Ordinat.*
Cameral. part. 3. tit. 53. §. Und dannit. 2. R. I. N. de anno 1654. §.
dannit dann auch die Parthenen. 126.

§. LXIII. Si autem nimia litigantium temeritas appa-
reat, præter sportularum amissionem, non tantum principa-
les personæ, sed & Advocati insigniori aliqua pœna pecunia-
ria,

ria, pro gravitate delicti, afficiuntur, & in casu impossibilitatis poena corporali arbitrariè puniuntur. *R. I. N. d. l.* Cum enim admodum durum sit, sine causa summum Cæsaris ac Imperii Tribunal imperitiæ, culpæ, aut negligentiae argueret, merito etiam graviores eum in finem conitituta sunt poenæ; alioqui facile & frequenter hic eveniret, ut impunitas foret illecebra peccandi.

§. LXIV. Ad effectum Revisionis spectat & hoc, quod mirum illa interposita, Camera non tantum quoad formalia, *de quibus in §. 42. seqq. egimus*, sed & circa materialia, *vid. supr. §. 25. seqq.* suo modo cognoscere possit. Si enim simpliciter Camera hoc esset denegandum, sanè deterioris ista esset conditionis, ac iudicium aliquod inferius, cui integrum appellationi deferre vel non. *R. I. N. §. Wenigers nicht. 133. verb. wo aber die Revisio frivolè gesucht wird/ solte der selben von den Revisoribus keines wegs deferirt werden.*

§. LXV. Quemadmodum is, qui adversus Præfectorum Prætorio sententias duxisset supplicandum, victusq; defecisset, nullam habuit licentiam iterum super eadem causa supplicandi, *l. s. C. de precib. Imperat. offer.* ita quoque semel instituta Revisione omninò ulterius progredi erit vetitum. Cum enim ne quidem à sententia Camera provocare liceat, *Ordin. Camer. part. 3. tit. 51.* nullatenus à Revisorum sententiis Revisionem iteratam instituere, erit concedendum. Absurdum enim foret, iudicem superiorem deterioris esse conditionis, quàm inferiorem. *Sed de hac questione latè vide supr. §. 39. 40. 41.*

§. LXVI. Ultimò circa Revisionis effectum erit notandum, quod quemadmodum hodie per R. I. N. præstita idonea cautione nullatenus, petita Revisione, sententiæ executio fit suspendenda, ita omisa à illâ cautione, nihil erit innovandum, sed in omnibus perinde ut in appellationis causa, erit subsisten-

Attendum, arg. l. un. ff. Appellat. pendent. nih. innov. vid. Blum.
in Process. Cameral. tit. ult. n. 21.

§. LXVII. Quoniam loco Revisionis in Camera usitata,
parti gravata à sententiâ in Judicio Aulico lata licitum est ad
Casaream Majestatem supplicare, quæ Supplicatio licet quo-
ad formalia ab ipsa Revisione differt, vid. supra §. 20. in effectu
tamen nihil aliud est quàm quædam Actorum Revisio, vid.
Reichs. Hoffraths Ordn. de anno 1614. tit. 5. & de anno 1654.
tit. 2. in fin. ubi Judæi & mercatores à Supplicationis seu Revisio-
nis beneficio arcentur. Capitulat. Novissim. Leopoldin. artic. 42.
Instrument. Pac. art. 5. §. 54. Hinc, num eâ interpositâ, prio-
ris sententiæ sit suspendenda executio, non immeritò quari
potest? Sanè si inspiciantur textus allegati, præprimis in d. J.
P. ubi ita habetur; ne partes omni remedio suspensivo defituantur,
loco Revisionis in Camera usitata, licitum esto parti gravate
à sententiâ in Judicio Aulico lata, ad Casaream Majestatem sup-
plicare, &c. res videtur esse extra controversiam, cum ibi ex-
pressè supplicationi effectus suspensivus tribuatur: cui dispo-
sitioni cum apertè non sit derogatum, meritò illi inharen-
dum erit; arg. l. 32. C. de Appellat. l. 27. C. de Testament. In quam
sententiam etiam inclinant verba Capitul. Leopoldi artic. 42.
Was auch einmahl in erstgemeldten unsern Reichs. Hoff-
rath in judicio contradictorio cum debita causa cognitione or-
dentlicher weise abgehandelt/und geschlossen ist / darben
soll es fürders allerdings verbleiben / und nirgends an-
ders/es sen dann durch den ordentlichen Weg der in offte
ermeldtem Frieden. Schluß beliebter Revision (welche jeder
zeit / quoad processum, nach besag erstgedachten Friedens-
schlusses / durch unparthenischen Reichs. Hoffr. äthe / so
nicht ben Verfassung der vorige Urtheil / viel weniger Refe-
renten oder Correferenten gewesen / außgefertigt werde soll)

von

ED
S.
LE

von neuen in cognition gezogen/ &c. Favent etiam eidem
*Job. Georg. Nicolai in Process. Judic. part. 3. cap. ult. §. 24. & Dr.
Eric. Maurit. in Exercit. de Judic. Aulic. §. 25. ubi quoque praeju-
dicio illam sententiam confirmat.* Alii verò effectum suspen-
sivum Supplicationi non tribuunt, si is, pro quo sententia di-
cta est, ejus executionem quærat, & secundum requisita juris
communis, *juxta; Auth. que supplicatio. C. de Precib. Impe-
rat. offer.* caveat: quâ idoneâ interpositâ, suspensivum ef-
fectum cessare volunt. *Ita Johann. Andr. Gerhard de Aulic.
& Cameral. Judic. discurs. 3. cap. 4. §. 15. Guilielm Roding. d. l. p.
m. 1011.* Sed de hac illustri quæstione Dd. opinioniones recente-
re sufficiat. Atque hinc etiam definiri poterit, quod de Syn-
dicatu suprà dicere distulimus. *vid. O. C. p. 3. tit. 53. §. ult.*

CONTRARIA.

LXVII. Postquam hætenus, quæ consentaneorum ratio-
ne potissimum venire possunt, sunt exposita, meritò ad dis-
sentanea seu contraria esset descendendum. Et licet multa
hic inseri, & prioribus adjungi posse, me haud lateat, tamen
eum partim ex consentaneorum natura, dissentaneorum na-
tura colligi possit, partim præsentis pagellæ angustia omnia
non exequi, sed tantum degustare permittat, primaria saltem
delibare sustinui. Sunt autem potissima Revisionis contraria
i. Renuntiatio, 2. Pœnitentia, quæ quomodo debeat esse com-
parata, quando declaranda, & quæ circa eam observanda, cum
addere non liceat, videatur *R. I. de anno 1557. §. Wiewol ferner
Inhalt. 13. Blum. d. l. n. 27. 3.* Præteritio seu omissio solennium,
de qua vide omninò *R. I. N. de ao. 1654. §. In Füllen. 129.* Olim
quidem ob Revisores emanentes Revisio differebatur, verùm
hodie in locum Status emanentis proximus convocatur *d. R. I.
§. 129. vid. sup. §. 58.* Et hæc sunt, quæ rudi Minerva pro
ingenii modulo producere lubuit.

Soli DEO laus & gloria, Imperio Romano Salus & Concordia.
Erratis venia.

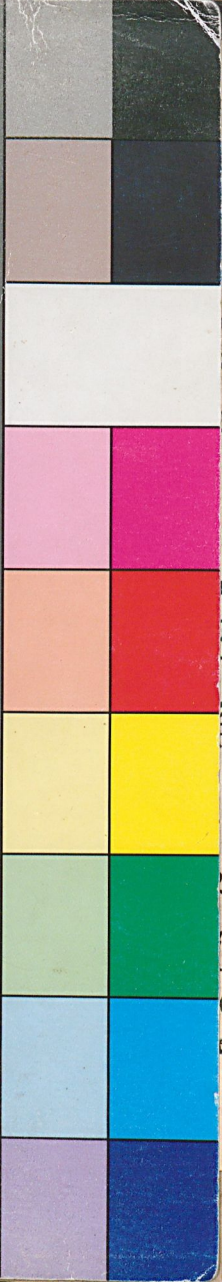
KD17

Inches
Centimetres
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
B.I.G.
Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

Farbkarte #13

JURIDICA

ONIBUS,

ANNUENTE,

DEMIA PATRIA,

IDE

Consultissimo

isfimo,

RACHELIO,

nec non Juris Natu-

ressore celeberrimo,

examine submittit

ADOLPHUS

Slesvicensis,

OR.

stitutis, In Auditorio

ONI,

euman. Acad. Typogr.

bc LXXIV.

KONFRIED
UNIVERS.
SLESWIG
LÖBENZ

1671 3

8

1675

7

1675